ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1500

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ { Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

16/28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κωνσταντινουπόλει ..... Φρ. 46
» » ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι ..... » 60
» » ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥουμανίᾳ ..... » 70
» » ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ρωσσίᾳ ..... » 80

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελίαι ... πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβαὶ ἐν τῇ 3 σελ. » 5 » | Λίρα Τουρκίας πρὸς γρ. 100.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδ τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον—ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ—ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Γαλλία καὶ Γερμανία (ἡ πολιτικὴ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας)—Ρωσσία (ἡ γενικὴ ὁπλοφορία)—Γερμανία (τὸ γερμανικὸν πυροβολικὸν) — ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ —Ἐπαρχιακὰ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ — ΕΜΠΟΡΙΚΑ — Ἑβδομαδιαῖον ἐμπορικὸν τιμολόγιον.

Κωνσταντινούπολις, 15 ἰανουαρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ὁ τηλέγραφος, ὅστις ἐφ' ἱκανὸν ἤδη χρόνον ἀδιάφορον, οὕτως εἰπεῖν, καὶ παροδικὸν μόνον ἔρριπτε βλέμμα ἐπὶ τῶν ἀγγλικῶν πραγμάτων, ἀπό τινων ἡμερῶν ἤρξατο ἐνδιατρίβων εἰς αὐτὰ συνεχέστερον καὶ συστηματικώτερον. Ἡ ἀγγελθεῖσα διάλυσις τοῦ κοινοβουλίου καὶ αἱ παρασκευαζόμεναι ἐκλογαὶ εἰς τὴν νέαν βουλὴν τῶν κοινοτήτων παρέσχον αἰτίας κινήσεως εἰς τὰς πολιτικὰς σφαίρας ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τροφὴν εἰς τὰς εἰδήσεις. Χθὲς ἀνηγγείλαμεν τὸ οὐσιῶδες τοῦτο γεγονὸς τῆς ἀγγλικῆς βουλῆς καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀποτανθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστωνος πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτοῦ προκήρυξιν, ἥτις δικαίως λογίζεται ὡς τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκ τοῦ φιλελευθέρου κόμματος κυβερνήσεως. Ἡ προκήρυξις αὕτη φαίνεται προωρισμένη νὰ γείνῃ τὸ σύνθημα τῆς μεταξὺ τῶν δύω μεγάλων κομμάτων ἐν Ἀγγλίᾳ συναφθησομένης ἐπὶ ταῖς ἐκλογαῖς πάλης. Ἤδη ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ ἡγέτης τῶν συντηρητικῶν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων κ. Δισραέλης, μόλις φανείσης τῆς προκηρύξεως τοῦ κορυφαίου τῆς ἀντιπάλου μερίδος, ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ πρὸς αὐτὴν διὰ πολιτικῆς ἐπίσης δηλώσεως ἀποτεινομένης μερικῶς μὲν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς περιφερείας τοῦ Βουξ, γενικῶς δὲ καὶ πρὸς ἅπασαν τὴν χώραν, ἐν ᾗ πειρᾶται, ὡς εἰκός, νὰ σμικρύνῃ τὴν ἀξίαν τῶν διακηρύξεων καὶ ὑποσχέσεων τῆς προκηρύξεως τοῦ κ. Γλάδστωνος, καὶ καταγγέλλει τὰς ἐλλείψεις τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως ἡς ἐκεῖνος προίσταται. Κατὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ τηλεγράφου περίληψιν τῆς προκηρύξεως τοῦ πρώτου, εἴδομεν ὅτι ὁ κ. Γλάδστων ἐν συμπεράσματι ἀνήγγειλε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτοῦ ὅτι διὰ τοῦ προβλεπομένου πλεονάσματος ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ θέλει ἐπιτευχθῆ ἡ ὁλοσχερὴς κατάργησις τοῦ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φόρου καὶ ἐλάφρυνσις τῶν ἄλλων ἐν τῷ τόπῳ δασμῶν. Ὁ κ. Δισραέλης ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ ἀμιλλᾶται ἵνα παραστήσῃ ὅτι τὸ γέρας τῆς μελετωμένης καταργήσεως τοῦ φόρου τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς ἐλαττώσεως ἄλλων φόρων ἀνήκει δικαιότερον τοῖς συντηρητικοῖς, οἵτινες ἐνπαντὶ χρόνῳ συνηγόρησαν ὑπὲρ τῶν μέτρων τούτων, ἐνῷ οἱ φιλελεύθεροι ἀντέστησαν μάλιστα εἰς αὐτά. Καὶ τελευταῖον ὁ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀρχηγὸς καταγγέλλει τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Γλάδστωνος ὡς οὖσαν ἀσθενεστάτην μὲν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ σφοδροτάτην δ' ἐν τῇ ἐσωτερικῇ διοικήσει. Διὰ τοιούτων ἀκροβολισμῶν οἱ πολιτευόμενοι ἐν Ἀγγλίᾳ ἀποδύονται εἰς τὴν ἀνοιγομένην πρὸ αὐτῶν ἐκλογικὴν παλαίστραν, ἐνῇ ἡ ψῆφος τῆς χώρας θέλει ἀποφασίσει εἰς ὁπότερον τῶν δύο κομμάτων δύναται νὰ χορηγηθῇ πλείων ἐμπιστοσύνη διὰ τὴν ἐγκαινιασθησομένην νέαν διοικητικὴν περίοδον. Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἤδη συμπεραίνων, θέλει σταθμίσει τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς ἐλλείψεις τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος ἑκατέρου τῶν κομμάτων καὶ ἀπονείμει τὴν προτίμησιν αὐτοῦ εἰς τὸ μεῖζονα φέρον ἐχέγγυα διὰ τὸ μέλλον καὶ συμφωνότερον πρὸς τὰ αἰσθήματα τῆς πλειονότητος τοῦ ἀγγλικοῦ δημοσίου.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ θρησκευτικὸν ζήτημα κέκτηται τὸ προνόμιον τοῦ νὰ διαταράσσῃ ἐν Εὐρώπῃ τὴν γαλήνιον ὄψιν τῶν διεθνῶν σχέσεων. Μετὰ τὰ ἐπεισόδια τῆς δημοσιογραφικῆς ἐκστρατείας ὀργάνων τινῶν τοῦ Βερολίνου καὶ τὰς δυσαρέστους φήμας περὶ τῶν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας σχέσεων, ἡ κίνησις τῆς ἕνεκα τῶν ὑπεραλπείων ἀνησυχίαν ἐξακολουθεῖ διήκουσα διὰ πασῶν τῶν κυβερνήσεων. Πηγὴ ταύτης κυρίως εἶναι ἡ ἀντιπαπικὴ πολιτικὴ τῆς πρωσσικῆς κυβερνήσεως ὡς ἐκ τῆς ὁποίας οἱ τοῦ Βατικανοῦ ὀπαδοὶ ὑποκινοῦσι γενικὴν ἐξέγερσιν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ἐπιδιώκοντες τὴν ὑπερίσχυσιν ἐν ταῖς πολιτικαῖς σφαίραις καὶ τοῖς κυβερνητικοῖς συμβουλίοις. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις καίπερ μὴ θέλουσα ν' ἀπαρέσῃ ὅλως εἰς τὸ κληρικὸν κόμμα, ἠναγκάσθη καὶ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ τὸ συμφέρον αὐτῆς ἴσως νὰ ἐπιβάλῃ χαλινὸν εἰς τὰς παρεκτροπὰς τῆς γλώσσης τῶν γάλλων ἱεραρχῶν. Μεθ' ὅλην δὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῶν ἡμιεπισήμων ὀργάνων τοῦ Βερολίνου ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ὅλως αὐθόρμητος, οὐχ ἧττον ὅμως δὲν φαίνεται ὅλως ἀπίθανον, ὅτι ἐπιθυμία τις ἐξερράσθη πλαγίως περὶ τούτου καὶ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς πρωσσικῆς καβερνήσεως. Ἄλλως ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ, ὡς ἐκ νεωτέρων εἰδήσεων ἐξάγεται, ἐπέτεινεν ἐσχάτως ἔτι μᾶλλον τὴν ἀντιπαπικὴν αὐτοῦ πολιτικήν, καταδιώκων τὰς κινήσεις τῶν ὑπεραλπείων εἰς πᾶσαν γωνίαν. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, αἱ κυβερνήσεις αὐτῶν πρὸ πολλοῦ ἤδη θεωροῦνται ὡς ἐν πλήρει διατελοῦσαι συνεννοήσει μετὰ τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἀνακτοβουλίου. Ἑτέρα δὲ χώρα καθολικὴ ἡ Ἑλβετία ἠσπάσατο καὶ αὐτὴ καὶ ἐρρωμένως ἐπιδιώκει τὴν χαλιναγώγησιν τῶν ἀξιώσεων τοῦ Βατικανοῦ αὐστηρῶς ἐπαγρυπνοῦσα εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ σφοδρῶν ὑπερμάχων αὐτοῦ κληρικῶν. Ἀλλ' ἡ τῶν ὑπεραλπείων ὁμὰς σπουδαίους κέκτηται ἀντιπροσώπους καὶ ἐν Βελγικῇ, ἧς ἰσχυρὸν πολιτικὸν κόμμα διακρίνεται διὰ τοῦ ὀνόματος τῶν κληρικῶν. Καθ' ἃ νῦν ὁ τηλέγραφος ἀναγγέλλει, ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀπηύθυνεν ἤδη παραστάσεις καὶ πρὸς τὴν ἐν Βρυξέλλαις κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ ἐχθρικῇ πρὸς τὴν Γερμανίαν συμπεριφορᾷ τοῦ βελγικοῦ κλήρου. Ἡ ἐν Βρυξέλλαις κυβέρνησις πιστεύεται ὅτι θέλει ἀνγκασθῇ τέλος καὶ αὐτὴ ὅπως ἀκολουθήσῃ κατὰ τοῦτο τὴν πορείαν τῶν ἄλλων καθολικῶν κυβερνήσεων, ἀλλ' ἀράγε θέλει δυνηθῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ πληρέστατα τὴν ἀνάγκην ταύτην ἢ θέλει κατορθώσει νὰ φανῇ ἀρεστὴ κατὰ πάντα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πρωσσικῆς κυβερνήσεως, ἧς αἱ παραστάσεις, ὡς δύναται ἴσως νὰ ὑποτεθῇ, δὲν εἶναι πάντῃ ἄσχετοι καὶ πρὸς ἄλλους πολιτικοὺς λόγους.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΒΟΡΔΕΑΝΟΥ).

ΓΑΛΛΙΑ.

Παρίσιοι, 26.

Μετὰ τὴν περὶ τῶν νέων φόρων συζήτησιν οἱ εἰσηγηταὶ τῆς περὶ τῶν γεγονότων τῆς 4 σεπτεμβρίου ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐζήτησαν τὴν ἄμεσον ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν. Ἡ ἀριστερὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως φαίνεται ἀνησυχοῦσα ἐπὶ τῇ γενησομένῃ συζητήσει.

ΒΕΛΓΙΚΗ.

Βρυξέλλαι, 26.

Αἱ ἐφημερίδες ὀηλοῦσιν ἀνησυχίας ἕνεκα τῶν παραστάσεων τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ ἐπὶ τῇ διαγωγῇ τῶν κληρικῶν.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ.

Αἴη, 26.

Ἐκ Πενάμι ἀναγγέλεται ὅτι τὸ Κρατὸν ἡ λώθη.

ΣΕΡΒΙΑ.

Κραγούγεβατς, 26.

Ἡ Σκουπτσίνα ἐνέκρινε τὴν σύστασιν διπλωματικοῦ πρακτορείου ἐν Βιέννῃ, ὁ δ' εἰς τοῦτο ἀντιπρόσωπος διορισθήσεται προσεχῶς.

ΙΤΑΛΙΑ.

Τουρῖνον, 26.

Ἡ δούκισσα τῆς Ἀόστης πνέει τὰ λοίσθια.

(ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΡΕΟΥΤΕΡ).

ΑΓΓΛΙΑ

Λονδῖνον, 26.

Ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ ἀπευθυνομένῃ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ Βουξ ὁ κ. Δισραέλης λέγει ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Γλάδστωνος εἶναι ἀόριστον· οἱ συντηρητικοὶ ἀεί ποτε συνηγόρησαν ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ῥόρου καὶ τῆς ἐλαφρύνσεως τῶν ἐγχωρίων δασμῶν, ἐνῷ εἰς τὰ μέτρα ταῦτα οἱ φιλελεύθεροι ἀντετάχθησαν πάντοτε. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ ὑπουργείου Γλάδστωνος εἶναι λίαν ἀβύνατος, ἐνῷ ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις εἶναι λίαν σύντονος.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΛΙΒΙΓΚΣΤΩΝΟΣ.

Λονδῖνον, 26.

Τηλεγράφημα ἐξ Ἄδεν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἀναγγέλλει ὅτι ὁ δόκτωρ Λιβιγκστῶν ἀπέθανε, τὸ δὲ σῶμά του ἐταριχεύθη καὶ ἀπεστάλη εἰς Ζαντζιβάρην.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Βερολῖνον, 26.

Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀπηύθυνε παραστάσεις πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῶν Βρυξελλῶν, ἐπὶ τῇ ἐχθρικῇ συμπεριφορᾷ τοῦ βελγικοῦ κλήρου πρὸς τὴν Γερμανίαν.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Μαδρίτη, 26.

Οἱ Καρλισταὶ εἰσῆλθον εἰς Πορτογαλέτην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

Ἤδη πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὁ τηλέγραφος τὴν ἀπειλητικὴν θέσιν, ἣν λαμβάνουσιν οἱ ἐν Βερολίνῳ ἀπέναντι τῆς Γαλλίας, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς πρὸς τὴν Ρώμην διαγωγῆς τῆς κυβερνήσεως τῶν Βερσαλλιῶν. Οἱ καλῶς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς γερμανικῆς χώρας ἐπιστάμενοι, οἱ τὴν ἱστορίαν τῆς αὐτοκρατορίας μελετήσαντες καὶ τὴν ποιότητα τῶν σχέσεων αὐτῆς μετὰ τῆς ρωμαϊκῆς ἕδρας κατιδόντες ἐννοοῦσι πολὺ καλῶς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν, ἣν μετέρχονται οἱ ἐν Βερολίνῳ ἀπέναντι τῆς Γαλλίας. Οὐδεὶς ἕτερος ἐχθρὸς ὑπάρχει σήμερον τῆς Γερμανίας ἐκτὸς τῆς Ρώμης· μόλις ἐγεννήθη ἡ νέα γερμανικὴ αὐτοκρατορία, καὶ ἰδοὺ ἀνεφύη αὐθις ἡ πραιώνιος διαμάχη μεταξὺ αὐτοκράτορος καὶ πάπα. ἀλλὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἀγῶνος φυσικώτατα ἀποβήσεταί πως διάφορον ἢ πρὸ πέντε ἑκατονταετηρίδων. Τὰ ὄργανα τῆς ρωμαϊκῆς ἕδρας ἀποπειρῶνται παντὶ σθένει, ἵνα ἐκμεταλλευόμενα τὸ εὔπιστον τῶν πολλῶν καὶ ὑπεκκαίοντα τὰ κομματικὰ πάθη μεταβάλωσι τὰς ἐσωτερικὰς πολιτικὰς διαμάχας εἰς πόλεμον θρησκευτικόν. Ἀλλ' ἀπέναντι τῆς τοιαύτης πολιτικῆς ὁ Βίσμαρκ ὤμοσεν οὐδεμίαν ν' ἀνεχθῇ συγκατάβασιν· ἐν Γερμανίᾳ οὐδεὶς ὑπάρχει μὴ ἀνήκων εἰς οὐδὲν τῶν δύω τούτων ἐχθίστων πρὸς ἄλληλα διακειμένων στρατοπέδων. Πᾶς ὁ ἀσπαζόμενος καὶ ἐπευφημῶν τὴν ἐν τῷ θρησκευτικῷ τούτῳ ζητήματι πολιτικὴν τῆς πρωσσικῆς κυβερνήσεως εἶναι ἐχθρὸς ἄσπονδος τῶν ἀνταθνικῶν τάσεων τοῦ ῥωμαϊκοῦ κλήρου τὰ δὲ προφυλακτικὰ μέτρα τοῦ Βίσμαρκ εἶναι κεκρυμμένος ὁ ἀμείλικτος πόλεμος, καθότι ὁ τοιοῦτος εἶναι ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, πολέμιος τῇ γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ.—Ἀλλ' ἡ Γαλλία ἐκ παντὸς τρόπου καὶ πάσης εὐκαιρίας δραττομένη οὐ μόνον τὰς πρὸς τὴν καθολικὴν ἕδραν συμπαθείας αὐτῆς προδίδωσιν, ἀλλὰ καὶ διαῤῥήδην πολλάκις ὑπισχνεῖται, ὅπως ἔλθῃ ἐν ἀνάγκῃ ἀρωγὸς πρὸς σωτηρίαν αὐτῆς. Πλὴν τίς ὁ μὴ καθορῶν, ὅτι τοιαῦτα φθεγγομένη ἡ Γαλλία προκαλεῖ τὴν ἐχθρὰν αὐτῆς γείτονα; Ἡ πρὸς τὸν πάπαν ἐπικουρία αὐτῆς ἆρά γε δὲν ἔρχεται ἄντικρυς κατὰ τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος; Ὁ πόλεμος μεταξὺ Βερολίνου καὶ Ρώμης εἶναι ἤδη πρὸ πολλοῦ κεκηρυγμένος· πᾶς δὲ ὁ ἐρχόμενος εἰς βοήθειαν ἐκείνης εἶναι ἄμεσος πολέμιος τούτου. Ἔπειτα ἡ Γαλλία βοηθοῦσα συντρέχει αὐτὸν εἰς τὴν παλινόρθωσιν τῆς κοσμικῆς αὐτοῦ ἐξουσίας· ἀλλ' αὕτη ἤδη καταδικασθεῖσα προεγράφη ὑπό τε τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας, ὥστε λίαν ἀσύνετον μετέρχονται γλῶσσαν οἱ ἐν Βερσαλλίαις προκαλοῦντες τοιούτους ἀντιπάλους εἰς ἀγῶνα ὅστις ἄφευκτος μὲν βεβαίως εἶναι καὶ ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται, ἀλλὰ καίπερ ἄφευκτον τὸν πόλεμον ἐκεῖνον ἀνάγκη ἡ Γαλλία, ἐὰν σωφρονῇ, ν' ἀναβάλῃ ἐπ' ἀόριστον, μεχρισοῦ παντελῶς ἐπουλωθῶσιν αἱ πληγαὶ τοῦ Σεδάν, ἡ δὲ Γαλλία ὑπό τε τὴν στρατιωτικὴν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἔποψιν παντελῶς ἀναλάβῃ.

Ἀλλ' οἱ Γάλλοι προτρέχουσι· μὴ θέλοντες νὰ μελετήσωσιν ἐπισταμένως τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἐξακολουθοῦσι νὰ φρονῶσιν ὅτι αὐτοὶ οὐδόλως ἡττήθησαν, ἀλλ' ὅτι ἔπαθόν τινα δεινὰ τοῦ πολέμου συνεπείᾳ προδοσίας τῶν ἀρχηγῶν τοῦ στρατοῦ· τοιαῦτα δὲ φρονῶν πᾶς Γάλλος, καὶ πολίτης καὶ στρατιώτης ἀναφωνεῖ «μετὰ μικρὸν τὸ πρᾶγμα λήψεται ἄλλην φάσιν».

Ἐκ τῆς τοιαύτης γλώσσης σύμπαντος τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐν ταῖ, παρούσας περιστάσει ὑπερέχαν φιλορωμαϊκῆς διαγωγῆς τῶν ἐν Βερσαλλίαις ἐξερεθισθέντες οἱ ἐν Βερολίνῳ, διέκοψαν ἐπὶ τέλους τὴν σιγήν, καὶ πρόκλησιν μὲν πρὸς πόλεμον ἀκόμη οὐδόλως διεσάλπισαν, παρακινέσεις ὅμως πικρὰς καὶ ἀπειλητικάς πως συμβουλὰς ἀπέτεινον πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν, ὅπως αὕτη καθορῶσα διαγῶς, ἣν μετέρχεται ἀντιγερμανικὴν πολιτικήν, παύσηται τοῦ λοιποῦ τὴν αὐτὴν πορευομένη πορείαν, καθότι ἄλλως ἡ ἀπαισία σύγκρουσις τυγχάνει οὖσα ἄφευκτος.

Ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα τὸ ἐπίσημον τοῦ Βίσμαρκ ὄργανον ἡ «Γενικὴ ἐφημερὶς τῆς βορείου Γερμανίας» ἀνέγραψε τελευταῖον σπουδαῖον ἄρθρον, μεγίστην ἀπανταχοῦ, οὐκ ὀλίγον δὲ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐμποιήσαν ἐντύπωσιν, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς ἐπισημότητος τῶν διὰ τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης λαλούντων. Τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο διαβεβαιοῦν ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει σύγκρουσις μεταξὺ τῶν γαλλικῶν καὶ γερμανικῶν συμφερόντων, ἐξακολουθεῖ:

«Τοιαύτη τυγχάνει σήμερον ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. Ὁ ἡμέτερος ἀντίπαλος εἶναι σήμερον ἡ ἱερατικὴ Ῥώμη. Ἀγωνιζόμεθα ἀγῶνα δριμὺν κατὰ τῆς παπικῆς ὀρέξεως, ἥτις ἐκτείνεται καὶ μέχρι τῶν πόθων τοῦ ν' ἄρχῃ καὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας. Ἡ πολιτεία ἀγωνίζεται παντὶ σθένει, ὅπως ὑπερασπισθῇ ἑαυτὴν κατὰ τῶν ὀλεθρίων τάσεων, αἵτινες ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς θρησκείας ἐπιδιώκουσι τὸν ἀνόσιον σκοπόν, ὅπως σκοτίζομένης τῆς συνειδήσεως κλονίζηται ἡ ἱεραρχικὴ πίστις τοσούτων ἑκατομμυρίων τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ πατρίδι ἀφωσιωμένων πολιτῶν, οὓς στρατολογοῦσιν ὅπως πολεμήσωσι τὰ καθεστῶτα καὶ τὴν ἐθνικὴν δύναμιν χάριν τοῦ πάπα, τῆς κεφαλῆς ἐκείνης μιᾶς παγκοσμίου ἱεραρχίας. Τὸ μέγιστον καὶ σπουδαιότατον τῶν συμφερόντων ἡμῶν συνίσταται εἰς τοῦτο: ἵνα ὁ ἐχθρὸς—μεθ' οὗ ὡς ἡ πεῖρα κατέδειξεν οὔτε δύναταί τις νὰ συνάψῃ εἰρήνην, ἀλλ' οὔτε νὰ σκεφθῇ περὶ τῆς μετ' αὐτοῦ συμφιλιώσεως—ἵνα ὁ ἐχθρὸς οὕτος οὐδέποτε ἀποβῇ κύριος τῆς Γαλλίας. Ἡ δὲ γαλλικὴ ἐκείνη κυβέρνησις, ἥτις τοσοῦτον χθαμαλῶς θὰ κατήρχετο, ὥστε νὰ ὑπηρετῇ τὴν ἱερατικὴν πολιτικὴν τῆς Ῥώμης ἕνεκα τούτου καὶ μόνου, οὐχὶ διότι εἶναι γαλλικὴ κυβέρνησις, ἀλλὰ διότι θὰ ἦτο ὁ δορυφόρος τῆς Ῥώμης θὰ ἦτο κυβέρνησις πολεμία ἡμῖν, μεθ' ἧς δὲν θὰ ἠδυνάμεθα ποτὲ νὰ ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ. Διὰ τοῦτο παρακολουθοῦμεν μετὰ ἰδιαζούσης προσοχῆς τὰς ἐνεργείας γάλλων τινῶν ἐπισκόπων, οἵτινες εἴτε ἐκ προθέσεως εἴτε καὶ ἀσυνέτως φερόμενοι συμμετέχουσι τῆς ἱερατικῆς ἐν ταῖς κρατεσιν ἡμῶν ἀνταρσίας, καὶ συντελοῦσι, καθόσον αὐτοῖς εἶναι ἐφικτόν, εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρωσι τὴν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Γαλλίας σύγκρουσιν, ἧς ἡμεῖς οὐδόλως ἐφιέμεθα. Καὶ περ δηλοῦντες ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τοιαύτης τινὸς παρεμβάσεως καθίστησιν τὴν ῥῆξιν ἀναπόφευκτον, οὐδὲν ἧττον προσπαθοῦμεν ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου διατηρήσωμεν τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν.

»Ἑνόσῳ ἡ Γαλλία πολιτικοὺς μόνον ἐπιδιώκει σκοπούς, ἡ εἰρηνικὴ τῶν δύο χωρῶν συμβίωσις εἶναι βεβαίως δυνατή. Ἡ Γαλλία, χάριν εἰς τὴν ἡμετέραν μετριοπάθειαν καὶ εἰς τὴν ἀκραιρνῆ ἡμῶν ἀγάπην τῆς εἰρήνης, εὑρίσκεται εἰς τὴν εὐτυχῆ θέσιν, ὅπως πράξῃ τὰ πάντα πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐθνικῶν αὐτῆς δυνάμεων καὶ ὅπως ἀκωλύτως συμπληρώσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἀναγέννησιν. Χωρὶς οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον νὰ ἔχῃ παρ' ἡμῶν φόβον, ἡ Γαλλία δύναται ἐντελῶς νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὰ καθ' ἑαυτήν, μεχρισοῦ ἀποβῇ ἀρκούντως ἰσχυρά, ὥστε νὰ θράσῃ τὴν εἰρήνην. Ἐὰν αὕτη ἀπολύτως θέλῃ νὰ διασπάσῃ τὴν εἰρήνην, οὐδόλως φοβούμεθα, τί θέλει γείνει ἀμ' ὡς ἡ Γαλλία ἀποβῇ ποτε κυρία ἑαυτῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ φθάσῃ ἡ ἡμέρα, ἐκείνη καθ' ἣν ἡ Γαλλία χρωμένη ταῖς μόλις ἀναλαβούσαις δυνάμεσιν αὐτῆς θ' ἀπειλήσῃ ἡμᾶς.

»Ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Γαλλία ταυτίζεται μετὰ τῆς Ῥώμης, ἐκ τούτου καὶ μόνου γίνεται πολεμία ἡμῶν. Ἡ καθαρῶς γαλλικὴ πολιτικὴ δύναται, ἐὰν οὐχὶ ἐσχεῖ, ἀλλὰ ἐπὶ ὁλόκληρον τουλάχιστον γενεὰν νὰ βιώσῃ ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς· ἀλλ' ἡ Γαλλία ὑπηρέτις τῆς ῥωμαϊκῆς θεοκρατίας εἶναι ἀσυμβίβαστος μετὰ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

»Ἡ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως παραίτησις τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ὑπεραλπείων εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον ἐχέγγυον τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρηνοφίλου καὶ φιλανθρώπου πολιτικῆς τῶν δύο ἑκατέρωθεν τῶν Βοσγίων οἰκούντων λαῶν».

ΡΩΣΣΙΑ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΟΠΛΟΦΟΡΙΑ.

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» ἐν σχοινοτενεῖ ἄρθρῳ ἐξετάζων τὸν ἄρτι ἐν Ῥωσσίᾳ εἰσαχθέντα στρατιωτικὸν θεσμὸν περὶ τῆς γενικῆς ὑποχρεωτικῆς ὁπλοφορίας, παρίστησι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁποίας τὸ σύστημα ἐκεῖνο ἀπαντήσει δυσχερείας κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀχανῆ τοῦ τσάρου αὐτοκρατορίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁποίας ἐνδεχόμενον νὰ συνεπαγάγῃ τὴν συνεπείας ἐφ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην ἡ εὐόδωσις τοῦ αὐτοῦ θεσμοῦ, δι' οὗ ὑπὸ τοὺς ῥωσσικοὺς ἀετοὺς μετά τινας δεκάδας ἐτῶν θέλουσι τάττεσθαι τοσαῦτα καλῶς ὠργανωμένα καὶ ἐπιτηδείως διοικούμενα πλήθη, ὑφ' ὧν οὐ μόνον ἡ εὐημερία τῆς Ἀνατολῆς δυνατὸν νὰ πάθῃ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ γερμανισμὸς οὐμικρὸν κινδυνεύσει. Ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου ἐφιστῶσα τὴν προσοχὴν τῶν Γερμανῶν ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς γράφουσα τοιάδε:

Ὁ θεσμὸς τῆς γενικῆς ὁπλοφορίας ἐν Ῥωσσίᾳ τυγχάνει ὢν βῆμα τολμηρὸν καί πως δυσχερές, καθόσον ἡ εὐόδωσις τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἔν τινι χώρᾳ προϋποτίθησιν ὑπάρχοντα πολλὰ προσόντα παρὰ τῷ λαῷ, ὧν τό γε νῦν ἔχον φαίνονται ἀμοιροῦντα ἕνια τῶν ὑπὸ τὸ ῥωσσικὸν σκῆπτρον διατελούντων ἐθνῶν. Δὲν πρέπει ἴσως νὰ συγχέηται ἡ παραδειγματικὴ ἀπάθεια τοῦ ῥωσσου στρατιώτου, ἥτις ἐν τῷ θορύβῳ τῆς μάχης μεταποιεῖ αὐτὸν εἰς ζῶν τεῖχος, μετὰ τῆς δυνάμεως τῆς φιλοπατρίας, ἥτις συνειδεῖα τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντα προκαλεῖ τὴν ἑκουσίαν τοῦ πολίτου ὁλοκαύτωσιν. Ἡ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου περιφρονητικὴ καὶ μετ' ἀποστροφῆς ἐξενεχθεῖσα μομφὴ κατὰ τῶν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Τσώνδορφ ἀντιπάλων αὐτοῦ καὶ πρὸ πεντακαίδεκα εἰσέτι ἐτῶν ἀπαγγελλομένη δὲν θὰ ἦτο οὐ

βεζίρην, ηὐδόκησε νὰ συνεργασθῇ ἐφ' ἱκανὴν ὥραν μετὰ τῆς Α. Ὑψηλότητος.

—

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Κουρμπὰν-βαϊράμιου τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἐπλήρωσεν ἐσχάτως εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους ἓν μηνιαῖον ἐκ τῶν μισθῶν αὐτῶν.

—

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ τῆς παρελθούσης δευτέρας ἀφίκετο εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ τέως διευθυντὴς τῶν ὑγειονομείων Σάμου ἰατρὸς κ. Ἀλέξανδρος Σταματιάδης, διορισθεὶς διευθυντὴς τῶν ὑγειονομείων τοῦ Βοσπόρου.

—

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν συνῆλθον ἐν τῷ τμήματι τῆς μεγάλης βεζιρείας καὶ συνειργάσθησαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Υ. τοῦ πρωθυπουργοῦ οἱ ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

—

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐστάθιος Σῖμος, μεταβὰς χθὲς εἰς τὴν Υ. Πύλην, ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ μεγάλου βεζίρου καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν.

—

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρξατο συνερχομένη εἰδικὴ ἐπιτροπή, συστᾶσα κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Υ. τοῦ μεγάλου βεζίρου, ὅπως ἐπενέγκῃ νέας βελτιώσεις εἰς τὸ ἐν τῇ Πόλει αὐτοκρατορικὸν πολυτεχνεῖον. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, τοῦ πυροβολικοῦ, τοῦ ναυτικοῦ ὡς καὶ τῶν ὑπουργείων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

—

Ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Κουρμπὰν-βαϊράμ, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς αὐρίου, τὰ κυβερνητικὰ γραφεῖα δὲν ἐργάζονται μέχρι τῆς προσεχοῦς δευτέρας.

—

Καθὰ βεβαιοῦται ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, αἱ μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως τῆς Α. Μ. τοῦ Σάχου διεξαγόμεναι ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη χρόνου διαπραγματεύσεις πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀφορώντων τὴν κατάστασιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὑπηκόων Περσῶν ζητημάτων ἐπερατώθησαν κατ' εὐχήν, λέγεται δὲ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὑπογραφήσεται μεταξὺ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Ῥασὶδ πασσὰ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Μοχσὶν χὰν ἡ σχετικὴ συνθήκη ἧς αἱ βάσεις ὡρίσθησαν ἤδη καὶ συνεζητήθησαν ὑφ' ἑκατέρας τῶν κυβερνήσεων καὶ ἥτις ἀμέσως τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν.

—

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη πάσχων, ὡς ἀνηγγείλαμεν, μονογενὴς υἱὸς τῆς Α. Ὑψ. τοῦ μεγάλου βεζίρου ἀπηλλάγη τέλος παντὸς κινδύνου. Καθὰ ἀναγγέλλεται, ὁ Χακκὴ βέης ἐξῆλθεν ἤδη τῆς κλίνης καὶ ποιεῖ περιπάτους ἐντὸς τῆς αἰθούσης αὐτοῦ, ἐλπίζεται δὲ ὅτι ὁσονοῦπω ἡ Α. Ἐξ. θέλει δυνηθῇ ν' ἀναλάβῃ καὶ τὰ καθήκοντα τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀμετζῆ.

—

Ὁ ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Ταχὶρ βέης διωρίσθη δεύτερος ἀνακτορικὸς θαλαμηπόλος ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος Χαλὶδ βέη.

—

Κατὰ τὴν ἀποπερατωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς τῆς χωρητικότητος εἶχεν ἀναγγελθῆ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἥτις δὲν εἶχεν ἀποστείλει εἰδικὸν αὐτῆς πληρεξούσιον ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὁμόθυμον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπόφασιν, εἶχε κοινοποιήσει εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ὅτι ἀποδέχεται καὶ αὕτη τὰς ἀποφάσεις τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς. Κατὰ θετικὰς πληροφορίας, τοιαύτη κοινοποίησις εἰσέτι δὲν ἐγένετο ἐπισήμως, προσδοκᾶται ὅμως ὅτι πράγματι ἡ κυβέρνησις τῆς ἀμερικανικῆς συμπολιτείας, ἀπέναντι τῆς ὁμοθύμου τῆς ἐπιτροπῆς ἀποφάσεως, δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀνακοινώσῃ τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς εἰς τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις.

—

Ἐν τῇ προκληθείσῃ τὸ σάββατον ὑπὸ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ κόμητος Βογὲ ἐν τῇ γαλλικῇ πρεσβείᾳ συνεδριάσει τοῦ διπλωματικοῦ σώματος οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων ἐπρόκειτο καθὰ βεβαιοῦται, νὰ συνεννοηθῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τὴν ἀφορῶσαν τὸν νέον περὶ χαρτοσήμου κανονισμόν, ἀπεφασίσθη δὲ κοινῇ ἵνα τὸ ζήτημα καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν καὶ ζητηθῶσιν αἱ δέουσαι ὁδηγίαι. Ἐπίσης δὲ ἀπεφασίσθη ἵνα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συσκέψεως ταύτης κοινοποιηθῇ καὶ πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην.

—

Κατὰ τὸν «Φάρον τοῦ Βοσπόρου» τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἐκοινοποίησεν εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν ὅτι τοῦ λοιποῦ θέλουσιν εἰσπράττει καὶ ἀπὸ τῶν περσῶν ὑπηκόων τὰ διάφορα δικαιώματα εἰς ἃ εἶναι ὑποβεβλημένοι καὶ οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι.

—

Ἀπὸ τῆς δευτέρας ἀναγγέλλεται ὅτι ἠνεῴχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου ἡ μεταξὺ Τάραντος, Ζακύνθου καὶ Κρήτης συστᾶσα ὑποβρύχιος τηλεγραφικὴ γραμμή.

—

Ὁ «Ἀνατολικὸς Χρόνος» ἀναγγέλλει ὅτι, κατὰ διαταγὴν τοῦ βουλγ. ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ἐπανῆλθε τὴν κυριακὴν ἐξ Ἀδριανουπόλεως, ἔνθα εἶχεν ἀποσταλῆ προσωρινῶς, ὁ σχισματικὸς ἐπίσκοπος Σοφίας κ. Δωρόθεος, προσεχῶς δὲ ἀναμένεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ὁ εἰς Θεσσαλονίκην ἀποσταλεὶς ἄλλος σχισματικὸς ἐπίσκοπος κ. Νεῖλος.

Καθὰ λέγεται, τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν τελωνείων βεβαιωθείσης ὅτι ὑπὸ πολλῶν ἐμπόρων ἐγκατεστημένων κατὰ τὰς ὄχθας τοῦ Δουνάβεως εἰσήγοντο ἐκ Ῥουμανίας μεγάλαι ποσότητες ἅλατος, ἄνευ πληρωμῆς τῶν τελωνειακῶν δικαιωμάτων, διεβιβάσθη ἐσχάτως πρὸς τὸν γενικὸν διοικητὴν Ῥοστσουκίου διαταγὴ ὁρίζουσα ὅτι ὁπωσδήποτε τοῦ λοιποῦ θὰ εἰσῆγεν ἅλας ἐκ τῶν ἡγεμονειῶν δέον προηγουμένως νὰ λάβῃ εἰδικὴν ἄδειαν ἐλλείψει τῆς ὁποίας τὸ ἐμπόρευμα αὐτοῦ θέλει δημεύεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ κυβερνητικοῦ ταμείου.

—

Ἡ «Τουρκία» ἐν τῷ χθεσινῷ αὐτῆς φύλλῳ ἀφηγεῖται τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον συγκρούσεως μεταξὺ δύω ἀρχῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου τῶν ἐσπερινῶν διασκεδάσεων τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας εἶχεν ἀπευθύνει ἐπίσημον διακοίνωσιν πρὸς τὴν δημαρχίαν τοῦ ΣΤ' τμήματος δι' ἧς προσεκάλει αὐτὴν νὰ κλείσῃ τὴν ἐν Πέρᾳ Λέσχην ἀπαγορεύσῃ δὲ καὶ τοὺς μετὰ προσωπίδων δημοσίους χορούς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι προσβάλλουσι τὴν δημοσίαν ἠθικὴν καὶ δύνανται νὰ διαταράξωσι τὴν κοινὴν ἡσυχίαν. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας προσεκάλει πρὸς τούτοις τὴν δημαρχίαν ἵνα κλείσῃ καὶ τὰς τεκτονικὰς λέσχας.

Ὁ Ἀρτίν ἐφενδὴς ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐκπληρώσεως τῆς διαταγῆς ταύτης καὶ ἐπὶ ταῖς γενομέναις εἰς τὴν δημαρχίαν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτήσεσιν, ἐξέδωκεν ἀδείας ὅπως ἀνοιχθῶσι δημόσιοι χοροί.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας διώρισε τότε μοίρας χωροφυλακῆς αἵτινες ἱστάμεναι πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν χορῶν συνελάμβανον τοὺς εἰσερχομένους καὶ ἐξερχομένους ἐξ αὐτῶν. Ὁ πρόεδρος τῆς δημαρχίας ἀνηνέχθη ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸν μέγαν βεζίρην καὶ ταὐτοχρόνως ἀπηύθυνε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας διαμαρτύρησιν κατὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης ἥτις ἀντέκειτο πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμούς. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας θεωρῆσαν τὴν διαμαρτύρησιν ταύτην ὡς πρᾶξιν ἀπειθείας ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Ἀρτὶν ἐφένδη ἐις τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους ὅπερ ἀπηύθυνε καὶ τὰς νενομισμένας κλήσεις πρὸς ἀμφότερα διάδικα μέρη.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ δίκη δὲν ὑπήγετο εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀλλ' εἰς τὴν τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς, μόνης δικαιουμένης νὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους, τὸ παρελθὸν σάββατον ὁ μέγας βεζίρης προσεκάλεσε παρ' ἑαυτῷ τόν τε ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας καὶ τὸν πρόεδρον τῆς δημαρχίας καί, ἀφοῦ ἤκουσε τοὺς λόγους ἀμφοτέρων, ἀπεφάσισεν ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς ἀστυνομίας ἀποταθεῖσα πρὸς τὴν δημαρχίαν διαταγὴ θέλει ἀνακληθῆ.

Ἐν τούτοις ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι οἱ πράκτορες τῆς ἀστυνομίας καὶ οἱ τῆς δημαρχίας θέλουσιν οὐχ ἧττον ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἑκάτεροι ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δικαιοδοσίας των ἐπαγρυπνοῦντες, κατὰ τοὺς κανονισμούς, δραστηρίως ἐπὶ τῶν καταστημάτων ἐν οἷς δίδονται χοροὶ πρὸς παρακώλυσιν τῶν τυχηρῶν παιγνίων καὶ πρόληψιν πάσης ταραχῆς ἐπικινδύνου εἰς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

—

Ἡ τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν γενομένη ἐν Βαλουκ-παζὰρ τῆς Πόλεως πυρκαϊὰ ἐξερράγη ἔκ τινος ἐργαστηρίου ῥάπτου παρακειμένου εἰς ὑποδηματοποιεῖον καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ ὑποδηματοποιείου αὐτοῦ, τῷὄντι ἐσημειώθη καὶ ἐν αὐτῇ γενομένῃ ἐπισήμῳ περὶ τῆς πυρκαϊᾶς ἐκθέσει.

—

Κατ' εἰδήσεις ἡμῶν ἐκ Βραΐλας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6)18 ἰανουαρίου, νεώτεραι χιόνες, δὲν ἔπεσαν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἀλλ' ὁ Δούναβις ἐξηκολούθει πεπηγώς.

—

Τὴν παρευθοῦσαν κυριακὴν δύω ἄτομα περιπατοῦντα κατὰ τὴν ὄπισθεν τοῦ Χάσκιοϊ καράβαρ τοῦ Ὀκ-μειδὰν ἐλῃστευσαν Ἰσραηλίτην τινα ὃν συνήντησαν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν, λαβόντα τὸ ὡρολόγιον αὐτοῦ καὶ ὅ,τι ἄλλο ἔφερεν.

Ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν μουσικοῦ τινος Ἰουδαίου, κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, ὑπεξήρεσαν ὅσον χρηματικὸν καὶ ὅ,τι ἄλλο πολύτιμον εὗρον. Ἡ ἀστυνομία καταγίνεται εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν ἐνόχων.

—

Τὸ παρελθὸν σάββατον δύω Κροάται εἰργάζοντο εἰς τὴν κατεδάφισιν ὑψηλοῦ τινος τοίχου παλαιοῦ πλησίον τοῦ Τεκὲ, κρημνιζομένου ὅπως ἀνοιχθῇ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἀνεγερθήσεται ὁ σταθμὸς τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου ἀπὸ Γαλατᾶ εἰς Πέρα. Αἴφνης μέρος τοῦ τοίχου κατέῤῥευσεν ὑπὸ τοὺς στιβαροὺς κτύπους τῶν δύο Κροατῶν καὶ ὁ ἕτερος αὐτῶν παρεσύρθη μετ' αὐτοῦ, πληγωθεὶς βαρέως ἐν τῇ πτώσει του, ἐφ' ᾧ μετηνέχθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐν ἐλεεινῇ καταστάσει.

—

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης κυριακῆς νέα διεπράχθη κλοπὴ ἐν Σταυροδρομίῳ κατὰ τὴν ὁδὸν Σουτεραζῆ, ἔνθα ἀφῃρέθησαν ὑπὸ κλεπτῶν, εἰσελθόντων, ὡς εἰκάζεται, εἴς τινα οἰκίαν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου, ἀργυρᾶ σκεύη ἀξίας διακοσίων περίπου λιρῶν. Ὑπόνοιαι ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν τῆς οἰκίας κατηγορουμένων ἐπὶ συνεννοήσει μετὰ τῶν κλεπτῶν.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ.

ΒΑΡΝΑ. Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13)25 ἰανουαρίου.

Ὅτι ὑπὸ πολιτικὴν, καθὼς καὶ ὑπὸ κοινωνικὴν ἔποψιν, πᾶν ἄτομον ὅσῳ κἂν διακρίνηται ἐν τῇ κοινωνίᾳ, μὴ συγκεντροῦν ἐν ἑαυτῷ ἐξουσίαν, θεωρεῖται ἰδιωτεῦον, οὐδ' ἐλαττοῦται τῆς ὁμολογουμένης αὐτοῦ ἀξίας, ὅταν ἐν ἐπισήμοις μάλιστα περιστάσεσι χαρακτηρισθῇ ἰδιώτης, τοῦτο παντελής τις μόνον δύναται νὰ ἀρνηθῇ ἀγνωσία, ἢ παντελής τις ἐπὶ σκοπῷ παρεξήγησις. Διηγούμενος ἐπ' ἐσχάτων τὰ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ θεοφιλεστάτου κ. Κυρίλλου, ἀνέφερον μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὁ μητροπολίτης κὺρ Ἰωκεὶμ «ἀγγελλων τὴν ἐκ Κωνσταντι»νουπόλεως ἀναχώρησιν τοῦ εἰρημένου ἐπι»σκόπου, ἐτηλεγράφησε τοῦτο εἰς ἰδιώ»την, καὶ οὐχὶ ἐπισήμως εἰς τὸν δι»καιοῦχον τέως τοποτηρητὴν αὐτῆς ἢ, τοὐ»λάχιστον, εἰς τὴν δημογεροντίαν». Τὴν ἐν τῇ περικοπῇ ταύτην λέξιν ΙΔΙΩΤΗΣ ἄνθρωποί τινες, ἄλλως μήτ' ἀνάγνωσιν ἐπιστάμενοι, σχολιάσαντες οὐκ οἶδ' ὅπως ὡς σημαντικὴν μισοξενίας καὶ ἐξουθενίσεως καὶ ἀγνωμοσύνης πρὸς τὸ δι' αὐτῆς αἰνιττόμενον πρόσωπον, ἐκήρυξαν αὐτά, ἀληθεῖς κήρυκες, καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἔτι καὶ σήμερον διακηρύττοντες καὶ ἐν λέσχαις καὶ ἐν ἀγοραῖς, καὶ ἐν ἐκκλησίαις καὶ ἐν θεάτροις, καὶ ἐν ἑσπερεπείαις καὶ ἐν συνεντεύξεσι, μετὰ τηλικαύτης μανίας κατὰ τοῦ γράψαντος καὶ μετὰ τοσαύτης πυρετώδους ζέσεως ὑπὲρ τοῦ οὕτωσὶ δὴ καιρίως ὑπ' ἐμοῦ προσβληθέντος (ἐξηγοῦντες ταῦτα παντὰ διὰ διερμηνέων καὶ εἰς ἀλλοδαπούς), ὥστε τὸ μὲν περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον, καίπερ εὐπαίδευτον, ὅμως συναρπασθὲν ἐκ τῆς σφοδρότητος τῶν ὑπερασπιστῶν αὐτοῦ καὶ παραπεισθὲν ἐπίστευσέ τε καὶ λυπεῖται ἀμετατρέπτως διὰ τὴν προσβολήν, οἱ δὲ πολλοὶ διαπορούντες κατὰ περιέργειαν ποῦ ν' ἀποδώσωσι τὰς ἀλλοπροσάλλους ταύτας σκιαμαχίας καὶ φωνασκίας, ἐὰν μηκέτι τὴν φορὰν ταύτην εἰς ἰδιάζουσάν τινα γλωσσαλγίαν, κατέληξαν (ὀρθῶς ἢ οὔ, ἀγνοῶ) εἰς τὰ ἑπόμενα συμπεράσματα. Ἢ ὅτι, δηλαδή, οἱ ἄνθρωποι πειρῶνται, ἔστω καὶ τοιαύτας ἐπιπλάττοντες ἐκδουλεύσεις, νὰ ἐκβιάζωσιν οὐχὶ ἄνευ συνοίσεως τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀροσίωσιν τοῦ ῥηθέντος προσώπου ἢ συστηματικῶς κατὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ δι' ἑτέρους λόγους καὶ παραγγελίας δημοκοποῦσιν. Ἐὰν τοῦτο, πλατεῖα ἡ κέλευθος τῆς δημοσιότητος ἐὰν τὸ ἄλλο . . . . Τάλαινα πατρίς!

Ἐκτιθεὶς τὰ ἀνωτέρω ἄλλως τε καὶ χάριν σεβασμοῦ καὶ χάριν ἱκανοποιήσεως ἀνδρὸς, οὗτινος μήτε τὴν ἀξιοπρέπειαν μήτε τὴν ἡλικίαν αἰδεσθέντες οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ οὗτοι φίλοι του, διέσυραν οὕτω παραλόγως καὶ ἀναιτίως τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαήμερον, νομίζω ὅτι ἐπιτελῶ ἐν τῶν σπουδαιοτέρων δημοσιογραφικῶν καθηκόντων μου ἀπέναντι τῶν συμφερόντων τοῦ τύπου.

Διὰ τοῦ τελευταίου αὐστριακοῦ ἀφίκετο ἐκ τῆς πρωτευούσης ὁ νέος διοικητὴς τῆς πόλεως ἡμῶν Τζεννὲτ-ζααδὲ Σαὶδ πασσᾶς, γενομένων αὐτῷ τῶν δεουσῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν τιμῶν καὶ δεξιώσεων ἐν τῇ ἀποβάσει. Ἡ Α. Ἐξ. ὑπηρετήσασα νὰ πρῶτον ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐκεῖσε διερμηνείας, καὶ ἐφ' ἱκανὰ ὕστερον ἔτη διοικήσασα ἐναλλὰξ διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ κράτους, κέκτηται, ὡς λέγουσιν, οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐμπειρίαν καὶ ἱκανότητα ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῆς σὺν τῷ πλεονεκτήματι ὅτι σύνοιδεν εἴπερ τις καὶ ἄλλος ὁμοβαθμιός της τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ αἰῶνος, ὡς καὶ τὰς ἐν γένει μὲν προσδευτικὰς ἰδιαίτατα δὲ πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐπαρχιῶν ἀγαθὰς τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος θελήσεις καὶ διαθέσεις. Καὶ ἀληθῶς, ἡ ἔξοχος ἀποστολὴ παντὸς διακεκριμένου διοικητοῦ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τῶν ὑπαλληλικῶν αὐτοῦ χρεῶν πρὸς τὴν προϊσταμένην κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐνδελεχὴς μέριμνα τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου τῆς χώρας, ἧς προεξάρχει. Τὸ εὐδόκιμον, ὡς λέγουσι, παρελθὸν τῆς Α. Ἐξ. καὶ τὰ αὐτῇ περιαπτόμενα ἀνωτέρω προτερήματα οὐ σμικρὰς χαρμονὴς ἐνέπλησαν τοὺς κατοίκους ταύτης τῆς πόλεως, ἥτις πρόσφατον ἔτι αἰσθανομένη τὴν στέρησιν ἑνὸς τῶν διαπρεπεστέρων τῆς Θέμιδος λειτουργῶν, ἐλπίζει ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προκειμένου διαδόχου του εὑρήσει πιθανῶς πᾶν ὅ,τι καλὸν ἤρξατο ἀπολαύουσα κατὰ τὴν βραχυχρόνιον ἐκείνου διαμονήν.

Προχθὲς παρεστάθη ἀπὸ σκηνῆς ὁ περὶ οὗ προέγραψα ἡμῖν «Ἄγγελος Τύραννος Παταύου» μετὰ τῆς κωμῳδίας «Δὲν ἠξεύρει γράμματα» τοῦ κ. Α. Σ Βλάχου, ὃν μὴ ἀπατῶμαι. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἀπουσιάζουσι πολλαὶ οἰκογένειαι, ἡ δὲ ἐκ τοῦ θεάτρου ἐφετεινὴ πρόσοδος τῶν σχολείων ἔσται διὰ τοῦτο οὐδαμινὴ συγκριτικῶς πρὸς τὰ ἄλλα ἔτη, ἅτινα ἀπέφερον κατὰ μέσον ὅρον 50 λίρας καθαρὸν ὄφελος.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ἀκούω ὁμιλοῦντας περὶ δραπετεύσεως τριῶν κακούργων διὰ τοιχωρυχίας ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ διοικητηρίου, ὧν ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις περιέμενετο κατ' αὐτὰς ἐκ τῆς νομαρχίας. Ἡ τελευταία τῶν βαιοπραγιῶν, ἂς ἐν τῷ σκαιῷ αὐτῶν σταδίῳ μετῆλθον, εἶναι ἡ πρὸ μηνῶν λῃστευσις ἀρμενικῆς τινος ἐνταῦθα οἰκίας ἐν ὥρᾳ καταιγιζούσης νυκτός, καὶ ἡ κατακρεούργησις τοῦ οἰκοδεσπότου βασανισθέντος ὅπως παραδώσῃ αὐτοῖς τά τε χρήματα καὶ ὅ,τι πολύτιμον εἶχεν.

Ἀποθανὼν ἑτάφη τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου, κηδευθεὶς μετὰ τῆς ἀνηκούστης ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως εἰς τῶν γηραιῶν δημογερόντων τῆς πόλεως ἡμῶν, ὁ μακαρίτης Πάγκος Γεωργίου, καταλιπὼν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν σχολείων πεντήκοντα ὀθωμανικὰς λίρας. Τὸν ἐπικήδειον αὐτοῦ ἔπλεξεν ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς κοινότητος κ. Μ. Ι. Εὐστασιάδης, ἐπιλαλησάσης, ἐκ τοῦ προχείρου καὶ τῆς Α. Θεοφιλίας τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν.

Ἡ αὐτοῦ πανιερότης ὁ μητροπολίτης πρώην Βάρνης κύριος Ἰωακεὶμ, καθ' ἃ ἰδιωτικῶς ἔγραψεν εἴς τινα παρ' ἡμῖν φίλον αὐτοῦ, προὐχειρίσθη τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην: Θεσσαλονίκης. Ἡ αὐτοῦ σεβασμιότης, ἧς ἡ ἐνταῦθα ὀκταετὴς ἀρχιερωσύνη ἔσται τοῦ λοιποῦ ἀντικείμενον τῆς ἀδεκάστου ἱστορίας τοῦ τόπου) μεριμνῶσα ἀγαθῶς περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ πρώην ἐν Χριστῷ ποιμνίου αὐτῆς, ἐτηλεγράφησε τὴν χθεσινὴν νύκτα πρὸς ἕτερον φίλον του ὅτι διάδοχος αὐτοῦ διὰ τὸν μητροπολιτικὸν ἡμῶν θρόνον διωρίσθη ἤδη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου πανοσιολογιώτατος κ. Εὐτυχίδης. Τολμῶ εἰπεῖν ὅτι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸ πατριαρχεῖον ἔσπευσε μετὰ πολλῆς ταχύτητος, καὶ ἀμφιβάλλω ἐὰν θὰ εὕρῃ σύμφωνον πρὸς τὴν ἐκλογὴν ταύτην καὶ τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν. Ὁ λαὸς κατεξανέστη πρὸς τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην εἴδησιν, ποθῶν ὡς μητροπολίτην αὐτοῦ τὸν θεοφιλέστατον Μυρέων Κύριλλον, μανθάνω δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαβιβάζηται τηλεγράφημα σήμερον εἰς τὰ πατριαρχεῖα. Διακόπτω ἐνταῦθα τὴν παροῦσάν μου, ὅπως μεταβῶ, ἐπελθούσης τῆς ὥρας, εἰς τὴν ἐν τῇ μητροπόλει συγκροτουμένην σήμερον ἐκ συγκυρίας γενικὴν συνελευσιν, ἐν ᾗ πρόκειται περὶ ἐκλογῆς νέας ἐφορίας τοῦ νοσοκομείου Παρασκευᾶ Νικολάου καὶ τῆς ἀπαρτίσεως πλήρους δημογεροντίας.

—

ΒΑΡΝΑ. Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13]25 ἰανουαρίου.

Ὅ,τι ἔγραφον ὑμῖν ἐν ταῖς προηγουμέναις μου ὡς περὶ μελλόντων καὶ θρυλουμένων γράφω ἤδη περὶ αὐτῶν ὡς γεγονότων καὶ βεβαίων. Τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην ἰδιωτικὴ καὶ πάλιν τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν ἐπιστολὴ ἀνήγγειλε τὴν διὰ παντὸς ἀπαλλοτρίωσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως προχειριζομένου αὐτοῦ εἰς ἀνώτερον μητροπολιτικὸν θρόνον καὶ ἀξιουμένου (παρὰ τὴν θέλησιν καὶ πάλιν αὐτοῦ) τοῦ τίτλου «παναγιωτάτου Θεσσαλονίκης».

Ἡ εἴδησις αὕτη αὐθωρεὶ καθ' ἅπασαν ὥσπερ ἀστραπὴ διαδοθεῖσα τὴν πόλιν οὐδεμίαν οὔτ' ἐντύπωσιν παρήγαγεν οὔτε λύπην· διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε ἔγραφον, καλῶς ἐγίνωσκεν ἅπασα ἡμῶν ἡ κοινότης, ὅτι ἡ ἐπὶ δημήνῳ ἀδείᾳ ἀπουσίας ἐντεῦθεν ἀναχώρησις τοῦ ἱεράρχου ἡμῶν οὐδὲν ἦτον ἄλλο ἢ πρόφασις σκοπεῦσα τὴν ὁριστικὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ.

Ἡ κοινότης ἡμῶν ἔκπαλαι καλῶς εἶδυτὸ τοῦτο μὴ βουλομένη ὅμως εἰς φῶς νὰ παραγάγῃ μόλις ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς πρὸς τὸν πανιερώτατον Ἰωακεὶμ ἐπιστολῇ ὀλίγων λέξεων ὑπεδείξατο πως· ἐσμὲν δὲ ὑπερβέβαιοι ὅτι δὲν διέφυγε τοῦτο τὴν ἐξιδιασμένην ὀξυδέρκειαν τοῦ κὺρ Ἰωακείμ. Ταῦτα μὲν δὴ ὁδοῦ πάρεργον· ἐκεῖνο δὲ ὅπερ τὰ μάλιστα ἐλύπησε τοὺς Βαρναίους εἶναι τὸ ἑξῆς.

Ἡ κοινότης ἡμῶν λίαν εὐχαριστημένη ἐκ τοῦ τῶν Μυρέων Κυρίλλου ἐν δὲ τῷ ἀλλοντι χρηστοτέρας τρέφουσα ἐλπίδας ἔγραψε τῇ τε ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ τῷ πρώην μητροπολίτῃ ἑαυτῆς ἐκδηλοῦσα αὐτοῖς τὰς ἃς ἐσχημάτισε περὶ αὐτοῦ ἀγαθὰς ἰδέας καὶ χρηστὰς ἐλπίδας καὶ ὑποδεικνύουσά πως, ὅτι αὐτὸν ἐκλέγει ἡ κοινότης διάδοχον. Ἀλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ Βαρναίων ἄλλα δὲ βουλεύεται ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· τηλεγράφημα χθὲς τὸ ἑσπέρας ἀπευθυνθὲν πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἔντιμον Κοράλιον Κομνηνὸν διεβίβασε καθ' ἅπασαν ἡμῶν τὴν κοινότητα τὴν λίαν λυπηρὰν καὶ δυσάρεστον εἴδησιν τῆς τοῦ τέως ἀρχιγραμματέως τῆς ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸν τῆς Βάρνης μητροπολιτικὸν θρόνον προχειρίσεως.

Λυπηροτέρα καὶ δυσαρεστοτέρα εἴδησις ταύτης δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ διὰ τοὺς Βαρναίους. Οὐδέποτε ἤλπιζεν ἡ κοινότης ἡμῶν, ἐπὶ ἓν ὁλόκληρον ἔτος ἄνευ ποιμένος διατελέσασα, ὅτι ἔμελλε ν

φίαν τοσοῦτον ἐπιτυχῶς καὶ εὐδοκίμως ἐγκύψαντος.

Ὅ,τι ὅμως μάλιστα θέλγει καὶ εὐφροσύνως διατίθησιν ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι ὅτι ὁ ἐμβριθὴς καὶ πρακτικώτατος ἄγγλος συγγραφεύς, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν πολλοὶ τῶν συμπατριωτῶν του μετὰ πολλῆς περιφρονήσεως ἀνέφερον τὸ ὄνομα «Ἕλλην», διαπρυσίως ἐν τῷ προλόγῳ του διακηρύττει, ὅτι τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν ἔχων ἐν παντὶ διαβήματί του στάθμην, σκοπὸν ὅμως προέθετο, συγγράφων τὸν «Περικλέα» του, νὰ διαφωτίσῃ τοὺς συμπατριώτας του περὶ τῆς ἀληθοῦς ἀξίας τοῦ «ἑλληνικοῦ λαοῦ» καὶ νὰ δείξῃ εἰς αὐτοὺς τὸν Ἀθηναῖον, ὅπως ἔζη καὶ ἔπραττεν ὑπὸ τὸν λαμπρόν του ἥλιον.

Λίαν δυσμενεῖς καὶ ἀγνώμονες (λέγει) ἀπέδειξεν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, διότι, εἰ καὶ εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι οὐδεμία ἐπιστημονικὴ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις κατωρθώθη, τῆς ὁποίας νὰ μὴ ἤμεθα ὀφειλέται εἰς τὰς προηγηθείσας παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐρεύνας, οἵτινες ἤνοιξαν εἰς τοὺς μετέπειτα ἐρευνητὰς τὰ πλούσια τῶν γνώσεων μεταλλεῖα, ὀλίγιστοι ὅμως ἐσπουδάσαμεν τὸν λαὸν καὶ τὰ ἤθη παρ' ᾧ καὶ δι' ὧν ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια τοσοῦτον λαμπρὸν διέτρεξε στάδιον. Τὰ ἐννέα δέκατα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀναγνωστῶν γινώσκουσι καὶ φαντάζονται τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὡς λαὸν κενόφρονα, φιλοτάραχον, σοφιστικὸν καὶ πολυπράγμονα, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἤκμασαν ἔνδοξοί τινες ἀγαλματοποιοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες, ἀλλ' οἱ φιλόσοφοί του ἦσαν σοφισταί τινες ἀντιποιούμενοι φιλοσοφίας, ἡ δὲ γλῶσσά του κατὰ τοσοῦτον μόνον χρησιμεύει, καθ' ὅσον εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς Νέας Διαθήκης. Καὶ ὅμως πλεῖστα ὁσαχωρία καὶ αὐτῆς τῆς Νέας Διαθήκης ἀτελέστατα κατανοοῦνται ἐάντις δὲν γνωρίζῃ καλῶς τὸν βίον, τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα τῶν λαῶν παρ' οἷς ὁ μέγας τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος ἐκήρυξε τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἐπιχειρήσας λοιπὸν τὴν ἀνὰ χεῖρας συγγραφὴν προεθέμην ἀνώτερόν τινα καὶ ἱερώτερον σκοπὸν παρὰ τὸ νὰ συντάξω βιβλίον εὐφραῖνον καὶ διασκεδάζον τὸν ἐμὸν ἀναγνώστην. Οὗτος δὲ ὁ σκοπός, πρὸς ὃν ἐν πρώτοις ἀπέβλεπον, ἦν τὸ νὰ καταστήσω καταληπτοὺς εἰν τὸς ἀναγνώστην μου τοὺς καιροὺς καὶ τὸν σύγχρονον τοῦ «Περικλέους» λαόν. Οὐδὲν κατέγραψα ἐν τῷ ἐμῷ βιβλίῳ ὅπερ νὰ μὴ στηρίζηται ἐπὶ ἱστορικῆς μαρτυρίας, ἢ νὰ μὴ συνυπεννοῆται ὡς ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τῶν χασμάτων, ἅπερ μᾶς παρουσιάζουσιν ἔστιν ὅτε αἱ ἱστορικαὶ παραδόσεις, ἢ ὡς ἐπανόρθωσις ἐσφαλμένων δοξασιῶν τὰς ὁποίας ἀκρίτως ἐφθασάν τινες παραλαβόντες ἐκ κωμικῶν συκοφαντημάτων ἢ ἀστείων τινῶν ἐκφράσεων.

We (λέγει) of modern times have been singularly ungrateful to theGreeks; . . . to nine tenths of the reading world in England they are only known as a vain, turbulent, inquisitive people. .. and whose language is only useful as being that of the New Testament . . . In endeavouring, therefore, to paint the Athenian as he lived and moved under his own bright sun, I have had a further object than that of merely writing an entertaining book—I have winshed to make my reader understand the times and the people. κτλ.

Δυστυχῶς δέ, ἐὰν θέλωμεν νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, ὅ,τι λέγει ὁ ἄγγλος τοῦ «Περικλέους» συγγραφεὺς περὶ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀναγνωστῶν, δύναται νὰ ῥηθῇ καὶ πολλῷ ἴσως δικαιότερον καὶ περὶ ἡμῶν αὐτῶν. Ἀτελέστατα γνωρίζομεν τὰ ἤθη, καὶ τὰ ἔθιμα τῶν ἀθανάτων ἡμῶν προγόνων, καὶ ἐν πολλοῖς λίαν ἀδίκους καὶ ἐσφαλμένας ἔχομεν περὶ αὐτῶν δοξασίας. Ὀλίγοι ἠξεύρουσιν, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἠριθμεῖτο εἰς εἴκοσι καὶ τριάκοντα ἑκατομμύρια, τὸ δὲ τῶν Ἀθηναίων Κράτος ἦρχε πάσης τῆς Μεσογείου καὶ ἦτο πλούσιον καὶ κραταιόν, ὅσον σήμερον ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ὁ δὲ Περικλῆς ἦτο πλέον τι παρὰ Παλμερστῶνα, καὶ ἄξιος νὰ ἀντιπαραβληθῇ διὰ τὴν ἐπὶ τὰς τύχας τοῦ κόσμου δεκαπενταετῆ ἐπιρροήν του μὲ πρόεδρον τῆς Ἀμερικῆς ἢ μὲ Ναπολέοντα τὸν Γ'. Ὅσον δὲ περὶ τῆς γνώσεως τοῦ ἑνὸς μόνου Θεοῦ, φρονοῦμεν, ὅτι οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων ἤκουσέ τι περὶ τούτου. Ἡ Ἀσπασία, ὁ Σωκράτης, αὐτὸς ὁ οὕτως εἰπεῖν μόνος ἀναμάρτητος τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ ἄνθρωπος, κατασυκοφαντήμενοι εἰσὶ παρ' ἡμῖν. Καὶ ἡ μὲν Ἀσπασία, διότι τυφλῶς παρεδέχθημεν ὅ,τι οἱ κωμικοὶ σατυρίζοντες ἐξεφώνησαν καὶ ὅ,τι αἱ ζηλότυποι τῶν Ἀθηνῶν δέσποιναι παρ' ἑαυταῖς ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ ἴσως ἐφαντάσθησαν, οἱ δὲ πολιτικοὶ τοῦ Περικλέους ἐχθροὶ ἀμέσως ἴσως ἐπεθύμουν νὰ διαβώσωσιν. Ἀλλ' ὁ Σωκράτης; τίνος ἕνεκεν κατασυκοφαντεῖται καὶ ποῦ ἐστηρίχθησαν οἱ κατ' εἰκόνα ἴσως καὶ ὁμοίωσιν ἑαυτῶν ἰδεολογήσαντες περὶ αὐτοῦ ὅ,τι οὐδὲ τῶν ἀνισχυντοτέρων κωμικῶν τις περὶ αὐτοῦ ἐφαντάσθη;

Ὁ ἡμέτερος ἄρα συγγραφεὺς πρώτιστον ἑαυτοῦ μέλημα ἔσχε τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ δὲν ἐπεσώρευσεν ἀκρίτως ἄρδην ἀθέμιτα ὅσα μόνον τὸ πάθος ἐπενόησε καὶ ἡ ἀκρισία ἐπίστευσεν. Ἐάν τις παραβάλῃ χρονολογικῶς τὰ περὶ Ἀσπασίας ἱστορούμενα θέλει ἴδει ὅτι ἡ Ἀσπασία διὰ νὰ λάβῃ καὶ δεύτερον σύζυγον μετὰ τὴν ἐν ἔτει 429 π. Χ. τελευτὴν τοῦ Περικλέους 61 ἔτους ἡλικίαν ἔχοντος δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἦναι τότε ἡλικίας πλέον τῶν 35—40 ἐτῶν ὅτε συνῴκησε τῷ Λυσικλεῖ (ἴδ. Πλούταρχον ἐν βίῳ Περικλέους). Ἐκ τούτων λοιπὸν ἂν ἀφαιρεθῶσι τὰ 15—16 ἔτη καθ' ἃ ἦτο νόμιμος τοῦ Περικλέους σύζυγος γεννήσασα ἐξ αὐτοῦ εἰς νόμιμον γάμον τὸν ὁμώνυμον τῷ πατρί του καὶ νικηφόρον ἐν Ἀργινούσαις (406 π. Χ.) στρατηγόν, ὅστις διὰ τοῦτο μόνον ἐκαλεῖτο νόθος, διότι ἡ μήτηρ του ὅτε τὸν ἐγέννα δὲν ἦτο πολῖτις Ἀθηνῶν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς ὁ Θεμιστοκλῆς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν νόθος ἐκαλεῖτο, θέλομεν εὕρει ὅτι ὅτε ἐγένετο ἡ τελετὴ τοῦ γάμου Ἀσπασίας καὶ Περικλέους, οὗτος μὲν εἶχεν ἡλικίαν 44—45 ἐτῶν, αὕτη δὲ 25—27, μόλις πρὸ δύο ἐτῶν ἤτοι τὸ 22—25 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἐλθοῦσα εἰς Ἀθήνας ὡς διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας, μαθήτρια τοῦ αὐστηροτάτης ἠθικῆς φιλοσόφου Ἀναξαγόρου καὶ ἐφάμιλλος κατὰ τὴν φήμην καὶ ἀρετὴν μὲ τὴν Θεανώ, σύζυγον, καὶ τὰς πολλὰς τοῦ Πυθαγόρου μαθητρίας, καὶ μήτε τὴν διάθεσιν ἔχουσα μήτε τὴν δύναμιν ἴσως ὅπως ὑποδουλώσῃ εἰς τὰ δίκτυά της πολιτικὸν ἄνδρα καθεστηκυίας ἡλικίας 44—45 ἐτῶν, οὕτωσὶ πολυῤῥόντιδα καὶ περὶ πολλῷ σπουδαιότερα ἔργα ὀφείλοντα νὰ προσηλόνῃ τὴν ἑαυτοῦ φιλόδοξον διάνοιαν.

Εἰς ποίαν λοιπὸν ἐποχὴν (ἐρωτᾷ ἐν ταῖς αὐτοῦ σημειώσεσιν ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς) καὶ ἐπὶ τίνι λόγῳ καὶ πρὸς ποῖον συμφέρον θὰ ἐξετέλει ἡ Ἀσπασία παρὰ τῷ Περικλεῖ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς αἱ εὐφάνταστοι τῶν κωμικῶν ἐπενόησαν κεφαλαὶ ἢ αἱ ἄκριτοι αὐτῶν γλῶσσαι ἐπανέλαβον πρὸς ψυχαγώγιαν καὶ τέρψιν τῶν πολλῶν του πολιτικῶν ἐχθρῶν, ἢ ὅπως καὶ αὐτοὶ μάλιστα τιμωρήσωσι τὸν Περικλέα ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ἀσπασίας, διὰ τὴν περιφρόνησιν ἣν ἐπεδείκνυε πρὸς τοὺς κωμικούς, μηδέποτε τιμήσας διὰ τῆς προσωπικῆς του παρουσίας τὰς τῶν κωμῳδιῶν παραστάσεις;

Εἰς ἀπόδειξιν δὲ τοῦ ὅτι ἡ Ἀσπασία καὶ ἄριστον τῷ Περικλεῖ ἔτεκε καὶ ἐξεπαίδευσεν υἱὸν ἀρκεῖτω τὸ ἑξῆς ἐκ τῶν ἱστοριῶν Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου Βιβλ. ΙΓ' κεφ. 98 καὶ 99.

Τοῦ μὲν οὖν δεξιοῦ κέρατος Θράσυλλος ἡγεῖτο καὶ Περικλῆς ὁ Περικλέους τοῦ προσαγορευθέντος διὰ τὴν δύναμιν Ὀλυμπίου . . . μεγίστη γὰρ αὕτη μνημονεύεται ναυμαχία γεγενημένη Ἕλλησι πρὸς Ἕλληνας... Περικλῆς μὲν ἐπέβαλε τῇ τοῦ Καλλικράτιδα (ναυάρχου τῶν Λακεδαιμονίων) νηὶ σιδηρᾶν χεῖρα, προσαχθείσης δ' αὐτῆς οἱ μὲν Ἀθηναῖοι περιστάντες τὴν ναῦν εἰσῆλλοντο καὶ περιχυθέντες τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἀπέσφαξαν. . . . τὸν Καλλικρατίδαν πανταχόθεν τιτρωσκόμενον καταπονηθῆναι. Ὡς δὲ τὸ περὶ τὸν ναύαρχον ἐλάττωμα συμφανὲς ἐγένετο, συνέβη τοὺς Πελοποννησίους δείσαντας ἐγκλίναι... ἀπώλοντο δὲ τῶν Πελοποννησίων νῆες ἑπτὰ πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα. .. Ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν ἄνδρας (τὸν Περικλέα καὶ πέντε ἄλλους ἐκ τῶν συστρατηγῶν του) ναυμαχίαν μεγίστην νενικηκότας καὶ ἐν ἄλλαις μάχαις λαμπρῶς ἠγωνισμένους καὶ διὰ τὰς ἰδίας ἀρετὰς πολλῶν ἐπαίνων καὶ στεφάνων ἀξίους κτλ, κτλ».

Ὁ αὐστηρότατος τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας καὶ ἀληθείας λάτρις Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου, συμφώνως δὲ μὲ αὐτὸν καὶ ὁ Πλούταρχος, αὐστηρότατον καὶ σπουδαιότατον καὶ ἠθικώτατον μᾶς ἐξιστόρησαν τὸν χαρακτῆρα τοῦ Περικλέους. Οὔτε δὲ Ξενοφῶν, οὔτε ἕτερός τις τῶν συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων ἱστορικῶν, οὔτε ὁ Πλάτων καὶ τὸ ἐλάχιστον ἀνέφερον ἢ ὑπέδειξαν πολλῷ δ' ἧττον ἐπίστευσαν ἐκ τῶν περὶ Ἀσπασίας ὑπὸ μόνων τῶν κωμικῶν ἐκσφενδονισθέντων ληρημάτων. Ἆρα ἡ τῆς ῥητορικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας διδάσκαλος, Περικλέους καὶ Σωκράτους καὶ πολλῶν ἄλλων σοβαρῶν ἀνδρῶν, ἡ διάσημος καὶ πολυτίμητος τοῦ Ἀναξαγόρου μαθήτρια, ἡ ἀξιωθεῖσα νὰ γίνῃ νόμιμος σύζυγος τοῦ σοβαροῦ Περικλέους, ἡ καὶ μετὰ τὴν τοῦ Περικλέους ἀποβίωσιν ἀγαπητὴ καὶ σεβαστὴ σύζυγος τοῦ φιλοτίμου καὶ εὐαισθήτου Λυσικλέους, ἦν ὄντως θεία καὶ σπανία διά τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν παιδείαν καὶ μεγαλοφυΐαν γυνή, ὁποίαν μᾶς τὴν παριστάνει ὁ φιλέλλην καὶ φίλος τῆς ἀληθείας ἠθικώτατος καὶ πρακτικώτατος Ἄγγλος τοῦ «Περικλέους» συγγραφεύς. Ἀναξαγόρας δέ, Θαλῆς καὶ Ξενοφάνης, Χαριλῆς καὶ Ἀσπασία καὶ Περικλῆς καὶ πολλοὶ αὐτοῦ σύγχρονοι εἶχον καὶ ἔτρεφον ἐν τῇ καρδίᾳ ἑαυτῶν τὰς ὑψηλὰς θρησκευτικὰς ἀληθείας, τὰς ὁποίας ἀνευρίσκει καὶ ἀνομολογεῖ παρ' αὐτοῖς ὁ εὐσεβέστατος καὶ χριστιανικώτατος διαμαρτυρόμενος Ἄγγλος, ὁ τοσοῦτον ἐπιμελῶς ἐγκύψας εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ὥστε καὶ ἰδιαίτερον περὶ αὐτῆς ἀξιολογώτατον, ὡς εἴδομεν, εἶχε προεκδώσει σύγγραμμα.

Ταῦτα ἐάν τις ἀναλογισθῇ, εὐλόγως, νομίζω, πλείστας ὅσας θὰ χρεωστεῖ καὶ θὰ ἀνομολογεῖ χάριτας τῷ φιλέλληνι Ἄγγλῳ, ὅστις τοιοῦτον συνέγραψε βιβλίον, παριστῶν τοὺς ἐνδόξους ἡμῶν προγόνους ἐν τῇ γνησίᾳ αὐτῶν πραγματικότητι καὶ ἀληθείᾳ, θέλει δὲ συνομολογήσει, ὅτι ὁ «Περικλῆς» εἶναι πολύτιμον προϊὸν ἀγγλικῆς ἐμβριθείας, ἠθικῆς καὶ πραγματικότητος, οὐχ ἧττον δὲ καὶ γερμανικῆς ἀκριβείας καὶ εἰλικρινείας τοῦ Γερμανοῦ, ὅστις αὐτὸ πιστότατα καὶ ἐπιτυχέστατα μεταφράσας ἐξέδωκε τὸ ἔτος 1847 ἐν Λειψίᾳ τῆς Σαξωνίας.

Εἶναι λοιπὸν ὁ «Περικλῆς» (θαῤῥαλέως τὸ λέγω) βιβλίον προπαγάνδας τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ ὡς τοιοῦτον ἔσεται βεβαίως ἀσπαστὸν καὶ περισπούδαστον εἰς πάντα ἕλληνα ἀναγνώστην, ὅσον δὲ πλειότερον καὶ ὑπὸ πλειοτέρων ἀναγινώσκεται τοσούτῳ μᾶλλον κερδαίνουσιν οἱ Ἕλληνες, ἀφ' οὗ ἡ εὐτελής του τιμὴ 3|4 τοῦ ἀργυροῦ μεδζιδιὲ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ μεγάλη δαπάνη εἰς φιλόβιβλον ἀναγνώστην.

Ν. ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΚ ΧΑΡΤΟΥ.

Ἐν Βέργῃ τῆς Νορβηγίας ὑπάρχει ἐκκλησία τις ἐκ χάρτου ἱκανὴ ὅπως περιλάβῃ περὶ τοὺς χιλίους ἀνθρώπους. Ἐσωτερικῶς μὲν εἶναι σχήματος κυκλοειδοῦς, ἐξωτερικῶς δὲ ὀκταγώνου. Τὰ ἐξωτερικὰ ἀναλύφα καὶ τὰ κοσμοῦντα τὸ ἐσωτερικὸν ἀγάλματα, ὡς καὶ ὁ θόλος τοῦ κτιρίου, οἱ περικλείοντες τέσσαρες τοῖχοι, τὰ ἀρχιτεκτονικὰ κοσμήματα κλπ. ἅπαντα εἶναι κατεσκευασμένα ἐκ χάρτου παρεσκευασμένου ὅπερ κατέστησαν ἀδιάβροχον ὑγράναντες αὐτὸν ἐντὸς διαλύσεως ἀσβέστου, γάλακτος καὶ λευκοῦ ὠῶν.

Νομίζομεν ὅτι εἶναι ἡ τολμηροτέρα χρῆσις τοῦ χάρτου ἣν ἐποιήσατο μέχρι τοῦδε ὁ ἄνθρωπος. Ἐν τούτοις δὲν ἐκπληττόμεθα τοσοῦτον βλέποντες τὴν αὐτὴν ὕλην χρησιμεύουσαν ἐν μέρει εἰς τὰς ἰδιωτικὰς κατοικίας, εἰς τὰ ἀτμόπλοια καὶ εἰς τινα δημόσια καταστήματα ὡς κοσμήματα ἀντὶ γυψίνων ἢ μαρμαρίνων κορωνίδων ἢ ἄλλων ἔργων γλυπτικῆς.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ χρῆσις τῶν λίθων καὶ κεράμων εἶναι προτιμητέα ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς ἐκκλησιῶν. Ἡ ἀνωτέρω ὅμως πρᾶξις καταδεικνύει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προΐδῃ τις μέχρι τίνος θέλει προχωρήσει τὸ βιομηχανικὸν πνεῦμα τοῦ αἰῶνος ἡμῶν ἐν τῇ χρήσει τοῦ χάρτου. Τίς ἤθελε πιστεύσει τὸ ἀνωτέρω πρό τινων ἐτῶν καὶ ἐν τούτοις ἐπραγματοποιήθη. Νὰ σκεφθῇ τις μόνον ὅτι ψαλιδωδίαι ἐξέρχονται ἐκ χιλίων στομάτων ἐντὸς ἐκκλησίας ᾠκοδομηθείσης διὰ παλαιῶν ὀκκῶν καταντᾷ νὰ μὴ τὸ πιστεύσῃ, ἄλλως ἡ φαντασία του σφόδρα μετεωρίζεται καὶ δύναται νὰ περιμένῃ τὸ πᾶν ἐκ τῆς ἐπιμονῆς, τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ χρόνου.

(Ἐφημερὶς τῶν δημοσίων ἔργων).

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΠΕΡΑΙ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς παρασκευῆς, 18 ἰανουαρίου, παρασταθήσεται ὑπὸ τῆς ἑλληνοδραματικῆς ἑταιρίας, πρὸς ὄφελος τοῦ ἡθοποιοῦ Δημοσθένους Ἀλεξιάδου, τὸ δρᾶμα: Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ἢ Η ΘΕΙΑ ΔΙΚΗ εἰς πράξεις πέντε, καὶ ἡ μονόπρακτος κωμῳδία «Αἱ περιπέτειαι τῆς ἐργολαβίας».

Ἄρχεται τὴν 8ην ὥραν μ. μ. ἀκριβῶς.

ΛΕΣΧΗ «ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ».

Τὴν ἑσπέραν τοῦ προσεχοῦς σαββάτου, 19 τρέχ. παρασταθήσεται ὑπὸ τῆς ἑλληνοδραματ. ἑταιρίας τῶν κ Δ. Ἀλεξιάδου καὶ Δ. Ταβουλάρη τὸ δρᾶμα ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΣ ἢ Λουΐζα Μίλιερ εἰς πράξεις πέντε, μετὰ τῆς μονοπράκτου κωμῳδίας «Ὁ Ἀγροικομάνης».

Ἄρχεται τὴν 2 1/2 ὥραν τουρκιστὶ ἀκριβῶς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΑΛΑΤΑ.

Τρίτη, 15/27 ἰανουαρίου.

Ἡ αὐτὴ κατάστασις ἐπικρατεῖ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ καὶ σήμερον. Τὰ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματα οὐδεμίαν ἀγγέλλουσι μεταβολὴν ἐν τῇ τιμῇ τοῦ ὀθωμανικοῦ 5 τοῖς ο|ο, ἐπομένως δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ Γενικὸν χρέος ἐξηκολούθει κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας νὰ διακυμαίνηται μεταξὺ 46.38—46.35 μὲ ἀμφιβόλους τάσεις.

Ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν μετοχῶν ἡ ἀπό τινων ἡμερῶν ἀναφανεῖσα μικρὰ βελτίωσις δὲν ἔκαμε νέας προόδους.

Τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια διατηροῦνται καλῶς εἰς τὰς τιμὰς τῆς χθὲς, τιμῶνται δὲ τὸ μὲν 63 φρ. 303, τὸ 65 φρ. 312 καὶ τὸ 69 φρ. 270—275.

Οἱ δὲ σιδηρόδρομοι μᾶλλον σταθεροὶ εἰς τὰ 110 καὶ 50, 1)2.

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ.

Γεν. Χρέος	ἀνοιγμα	γρ.	47 3/40
» »	κλείσιμον	»	47 11/40
» »	ἀνωτέρα τιμὴ	»	47 13/40
» »	κατωτέρα τιμὴ	»	46 37/40
Δάνειον τοῦ 1863		φρ.	308
» τοῦ 1865		»	312
» τοῦ 1869		»	269—275
» τοῦ 1873		»	—
Σιδηρόδρ. Εὐρωπαϊκῆς)			
Τουρκίας 1ης ἐκδόσεως)		»	110
» 2ας »		»	50 50
Ταμιακὰ γραμμ. τοῦ 1872		λστ.	70
Γενικὴ Ἑταιρία		λ.τ.	6 13
Ὀθωμανικὴ Πίστωσις		λ.Τ.	7 15
Μετοχαὶ Τροχιοδρόμων		λ.Τ.	7 35
Αὐστρο-ὀθωμανικὴ Πιστ.		λστ.	—
Τράπεζα Κωνστ/πόλεως		λ.στ.	4 10
Ἑλλ. Πιστωτ. Τράπεζα		φρ.	4 ὑποτ.
Οθ. Ἑταιρ. συναλλ. καὶ χρεωγρ.		λ.Τ.	—
» Βερίση καὶ Κασούδη		λ.Τ.	—
Λαύριον		φρ.	70—71
Ὀθωμ. Ἐμπορικὴ Ἑταιρία		λ.Τ.	—
Προσξόφλησις			—

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Λίρα τουρ. μὲ μεταλλικὰ	γρ.	105 20/40
» » » πεντάρια	»	105 5/40
» » » χαλκᾶν	»	121 20/40
Λίρα Ἀγγλίας	»	110 30/40
Εἰκοσάφραγκον	»	87 34/40
Πῶλι αὐτοκρατορικὸν	»	90
Καρπόβολον ἀργυρ.	»	17
» χάρτ. (λ.τ. 100)	»	15
Κριμίτσα	»	51 15/40
Μετζιτιὲς	»	102 5/40

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ.

(Πρακτορεῖον Βορδεάνου).

Βιέννη, 26 ἰανουαρίου.

Μετοχαὶ σιδηρ. Ρωμυλίας	φλ.	48.25
» » » νέαι	»	27.—
Ἄγγλο-Βάγκ	»	154.50
Αὐστροτουρκ. Πιστωτ. Ἑταιρία	»	35.75
Αὐστροοθ. Τράπεζα	»	54.25
Εἰκοσάφραγκον	»	9.04
Ἄζιο	»	107.75
Συναλλαγμα ἐπὶ Λονδ.	»	113.50
Crédit anstalt	»	242.25
National Bank	»	989.—
Δοῦϐ	»	463.50

Τὸ χρηματιστήριον καλλίτερον. Ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπεσύρθησαν δύω περίπου ἑκατομ. ἀξίαι. Ὁ τόκος τοῦ χρηματικοῦ ἠλαττώθη εἰς 6 τοῖς %.

Παρίσιοι, 26.

Μετοχαὶ σιδηροδρόμων Ρωμυλίας φρ. 108.75

Ἀθῆναι, 26.

Λαύριον ὑποτ.	φρ.	24
Πιττωτικὴ ὑπερτ.	»	3 1/2

Τὸ χρηματιστήριον ὀλίγον ζωηρόν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1873 αἱ πρόσοδοι τῆς ἑταιρίας τοῦ Λαυρίου συνεποσώθησαν εἰς φρ. 3,562,254 καὶ αἱ δαπάναι εἰς φρ. 2,114,420. Ἀφαιρουμένης δὲ τῆς μερίδος τοῦ δημοσίου καὶ ἄλλων μένει καθαρὸν εἰσόδημα φρ. 834,425.

ΒΙΕΝΝΗ 8|20 ἰανουαρίου.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ.

Ἡ προοδευτικὴ κίνησις τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ὁκταήμερον. Οἱ διοργανίσαντες τὸ χρηματιστήριον ἐνεργοῦσι μετὰ τῆς πρώτης αὐτῶν ζέσεως ὅπως ἐπαναφέρωσι τὰ διάφορα χρεώγραφα εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν κατάστασιν, ἀκόμη καὶ τὰς μᾶλλον ἐγκαταλελειμένας καὶ λησμονηθείσας ἀξίας. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ γενικὴ κατάστασις καὶ ἡ διάθεσις τῶν πνευμάτων εἶναι λίαν βελτιωμένα, ὅτι ἡ θέσις τῶν μετρίων ἐπὶ ἀκινή-

ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 6 ΤΟΙΣ ο|ο τοῦ 1873.

ΔΟΣΙΣ ΤΗΣ 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1874.

Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προγράμματος τῆς ἐκδόσεως, οἱ κάτοχοι προσωρινῶν πιστοποιητικῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Δανείου 6 τοῖς ο|ο τοῦ 1873, προσκαλοῦνται νὰ ἐκτελέσωσι τῇ 2 προσεχοῦς φεβρουαρίου εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Γενικῆς Ὀθωμανικῆς Πιστώσεως τὴν καταβολὴν τῶν 10 τοῖς ο|ο λήγουσαν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἡ καταβολὴ αὕτη κανονισθήσεται πρὸς λίρας Τ. 112. 50, ἀπέναντι 110 λιρ. στερλινῶν καὶ ἐγγραφήσεται ἐν τοῖς πιστοποιητικοῖς.

Γαλατᾷ, τῇ 20 ἰανουαρίου 1874.

Κωνσταντινούπολις,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

8/20—15/27 ἰανουαρίου.

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.	ΤΙΜΗ.	ΒΑΡΟΣ.	ΑΙΡ. ΤΟΥΡ.
ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΑ.	Γρόσ.		
Σῖτος σκληρὸς Ἀζοφικῆς, Βεσσαραβίας	» —	Τὸ κοιλὸν	115
» » Ἰσμαηλίου	» 48—50	»	»
» » Βαλτζικίου, Πύργου	» 42—44	»	120
» » Ῥαιδεστοῦ, Ἀδριανουπόλεως	» 43—45	»	»
» ἁπαλὸς Δουνάβεως	» 39—41	»	»
» » Πύργου. Βαλτζικίου	» 40—42	»	»
» » Ἀμισοῦ (Σαμψοῦντος)	» —	»	»
» Ἶρκα Ἀζοφικῆς, Ὀδησσοῦ	» —	»	115
» » Δουνάβεως	» —	»	»
Ἀραβόσιτος—Ἀνατολῆς, Μιγκρελίας	» —	»	100
» Δουνάβεως	» —	»	»
» Μιχαλιτζίου, Πανόρμου	» 20 1/2—21 1/2	»	120
Κριθὴ Δουνάβεως	» 17 1/2	»	»
» Ῥωμυλίας	» 17—17 1/2	»	»
Βρώμη Ὀδησσοῦ	» —	»	»
» Ῥωμυλίας	» 11—11 1/2	»	»
» Ἀνατολῆς	» 11 1/2—12	»	»
Σίκαλις Δουνάβεως	» 23—24	»	»
ΑΛΕΥΡΑ.			
Ἐγχώρια Σκληρὰ	» 290—315	οἱ 2 σάκκοι	115
» ἁπαλὰ	» 320—330	»	»
Βραΐλας 00000	» —	ὁ σάκος	100
» 0000	» 148	»	»
» 000	» 140	»	»
» 00 1/2	» 134	»	»
» 00	» 117—118	»	»
Γαλαζίου Α καὶ Ο	» 145—154	»	»
Ὀδησσοῦ Α' ποιότητος	» 175	»	»
Β' »	» 168	»	»
Γ' »	» 161	»	»
ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ.			
Καφὲς Ῥίου Α' ποιότητος	» 1780—1825	αἱ 100 ὀκάδες.	100
» » Β' »	» 1650—1720	»	»
» » Γ' »	» 1580—1600	»	»
» Μόκα	» 19—20	ἡ ὀκᾶ	»
Ζαχάρεις Ὁλλανδίας	» 230—232	τὸ καντάρι	103
» Γαλλίας	» 229—231	»	»
» εἰς κεφάλια 5 χιλιογρ.	» 255—258	»	100
» » 3 χιλιογρ.	» 262—265	»	»
Ἡπέρι Α' καὶ Β' ποιότητος	» 11—12	ἡ ὀκᾶ	104
Σπερματσέτα 8 1/2—9 χιλιογρ.	» 77—83	Τὸ κιβώτιον	100
» 9 1/2—10 »	» 90—92	»	»
» 11 »	» 100—104	»	»

τοις τραπεζῶν καθίσταται μᾶλλον στερεὰ, καὶ ὅτι τὸ χρηματικὸν ἀποῤῥοφᾷ πολλὰς προσοδοφόρους ἀξίας, ἰδίως δὲ τὰς βιομηχανικὰς, ἀλλ' ἐν τούτοις οἱ διενεργοῦντες πρὸς τὴν ὕψωσιν θέλουσι πράξει καλῶς σπεύδοντες βραδέως ὅπως ἔχωσι τὸν ὑλικὸν καιρὸν νὰ ἐξετάζωσι τὰς ὑπ' αὐτῶν εὐνοουμένας ἀξίας.

Ἡ ἀγορὰ εἶναι καλὴ, καὶ πρώτην φορὰν βλέπομεν τοιαύτην θέσιν ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἰουνίου μηνός. Ἡ ὕψωσις ἐφ' ὅλων τῶν ἀξιῶν ἔκαμε νέας προόδους, γίνεται ἐκτίμησις καλλιτέρα τῶν τε προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων, ἡ μεγάλη μερὶς τῶν ἀπαδῶν τῆς ἐκπτώσεως ἀγοράζει ἐκ νέου, καὶ τὰ κεφάλαια ἐπανέρχονται εἰς τὴν κερδοσκοπίαν, καὶ διατίθενται εἰς προσοδοφόρους ἀξίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

ΒΡΑΪΛΑ, 6)18 ἰανουαρίου.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔλαβον χώραν μερικαὶ πράξεις εἰς τὰ γεννήματα, συνεπείᾳ εἰδήσεων βελτιώσεως Εὐρώπης. Στοι Λ. 57 ἐπωλήθησαν περὶ τὰ Κλ. 1000 γρ. 311.— Ἐδόθησαν καὶ περὶ τὰ 350 Κλ. γίρκαι γρ. 325)365. Ἐν γένει αἱ τιμαὶ τῶν σίτων δύνανται νὰ σημειωθῶσι γρ. 275)325 Δ. 54)58½ τῶν δὲ γιρκῶν γρ. 325)375 κατὰ τὰς ποιότητας καὶ τὰ βάρη.— Κριθαὶ ἐπωλήθησαν ἑτοιμοι καὶ περιμενόμεναι ξηρᾶς γρ. 150)155. Πράγμα ἑτοιμον ἐλλείπει.— Ἀραβόσιτοι νέοι ἑτοιμοι ἐπωλήθησαν περὶ τὰ 600 Κ. γι. 190)197)203)213, καὶ ἐν ἢ δύο μικρὰ συμβόλαια διὰ ταχεῖαν παράδοσιν ... 207)212. Ἕτοιμον πρᾶγμα περὶ τὰ 1500 Κ. — ... βρανιδόσποροι ἐδόθησαν περὶ τὰ 1300 Κ. γρ. 140)145 κατὰ τὰς ποιότητας Ἕτοιμον πρᾶγμα ὀλίγον. — Συναλλ]ματα Λονδίνου 25. 15)17 Μασσαλίας 98³/₄—99·

(Σύλλογοι).

ΚΙΝΗΣΙΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Κατάπλοι ἱστιοφόρων.

Δευτέρα. 14)26 ἰανουαρίου.

Ὀθωμ. Σαϊνὶ Βαγρὶ, πλ. Χουσεὶν, κεν. Πειραιῶς.
» Χολδαβερτὶ, » » » »

Καπάπλοι ἀτμοπλοίων.

Γαλλ. Niemen, πλ. Bourdillas, διάφ. Μασσ.
Ἰταλ. Drepano » Pirandello, » »
Αὐστ. Mars. πλ. Druscovich, διάφ. Ἀλεξανδρ.
Ἀγγλ. Agean. πλ. Spowart. γαιάν. Agean.
Ρωσ. Cessarevich, πλ. Gerard, κεν.

Ἀπόπλοι ἱστιοφόρων.

Ἑλλ. Γερογουδὴς, πλ. Ν. Γουδὴς, κεν. Κωνστάν.
» Ἰωάννης, » Τέτας, » »
» Εὐαγγελίστρια, » Πετρούτζης, » Πειραιᾶ.
» Ἁγ Τριὰς, » Λεούσης, » »

Ἀπόπλοι ἀτμοπλοίων.

Ρωσ. Céres, πλ. Scriaghin, διάφ. Ὀδησσόν.
Γαλ. Tamise » Nomdedeu, » Τραπεζοῦντα.
Ρωσ. Cessarevich, πλ. Gerard, διάφ. Ὀδησσ.
Ὀθωμ. Νουμαὶς, πλ. Μεχμὲτ. διάφ. Θεσσαλον.

ΔΗΜΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΣΤ'. ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Ἡ δημαρχεία τοῦ ΣΤ'. τμήματος λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ κοινὸν ὅτι τίθενται εἰς πλειοδοσίαν δι' ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς 1)13 μαρτίου κατακυρωθησόμενα τῷ τελευταίῳ πλειοδότῃ τ' ἀκόλουθα δικαιώματα· τὸ τσεκὶ τοῦ Κιουρδζῆ Καπουσί· τὸ τσεκὶ τοῦ Τὸπ χανέ· ἡ ἐπὶ τῶν κιλῶν τιθεμένη σφραγὶς· ἡ θέσις ἡ χρησιμεύουσα ὡς ἀποθήκη τούβλων ἐν Τὸπ χανέ· τὸ ἐνοίκιον τοῦ δικαιώματος τοῦ καντάριου εἰς τσαρσὶ καὶ τὸ ἐνοίκιον τοῦ σφραγίσματος.

Αἱ προσφοραὶ γίνονται ἐν τῷ δημαρχείῳ. 14)26 ἰανουαρίου 1874.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Μ. ΡΕΣΑΛ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

Ἐπιθυμῶν τὸ κατὰ δύναμιν νὰ φανῶ ὠφέλιμος τῇ εὐγενεῖ ἐπιστήμῃ τοῦ ἐμπορίου, ἀναλαμβάνω τὴν ἔκδοσιν πονήματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ «Κερδῶος Ἑρμῆς» ὅπου συλλογὴ, τῶν κυριωτέρων εἰς τὸ ἐμπόριον βυθημάτων, ὑπ' ὄψιν ἔχων πολλὰ συγγράμματα, ξένων καὶ ὁμογενῶν συγγραφέων δεδοκιμασμένων ἐπὶ ἐμπορικῇ πείρᾳ καὶ μαθήσει, βάσιν δὲ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Ἐμπορ. Δικαίου τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Α. Ῥάλλη. Ἡ συλλογὴ αὕτη, διὰ τῆς ὁποίας πᾶς τις δύναται δίκην πηδαλίου νὰ εὐκολύνηται εἰς ὁποιανδήποτε ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν, συγκειμένη ἐκ δεκαπέντε ἢ καὶ περισσοτέρων τυπογραφικῶν φύλλων, περιέχει ἅπαντας τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἐμπ. Δικαίου μετὰ τῶν τύπων αὐτοῦ, μετάφρασιν ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τοῦ ἐν Λειψίᾳ ἀκμάσαντος διδασκάλου Sciebe, λεξιλόγιον τῶν κυριωτέρων ἐμπορικῶν λέξεων καὶ φράσεων, ὡς καὶ τοὺς τύπους Ναυλοσυμφωνητικῶν φορτωτικῶν, Συναλλ]κῶν καὶ ἐμπορικῶν γραμματίων, εἰς τὰς διαλέκτους ἑλληνικὴν, ἰταλικὴν, γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν· ἀνάλυσιν τῶν τρεχουμένων τοκοφόρων λ]μῶν, καὶ διαφόρους ἄλλας ὀδηγίας λίαν χρησίμους τῷ ἐμπορικῷ σταδίῳ· τυπουμένη δὲ ἐπὶ ἀρίστου χάρτου μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας εἰς σχ. 8ον, τιμᾶται ἀντὶ ἑνὸς ἀργυροῦ μεδζιτιὲ πληρωτέου μετὰ τὴν παραλαβὴν αὐτῆς.

Τῷ προμηθεύοντι δέκα συνδρομητὰς δωρεῖται ἓν ἀντίτυπον.

Κωνσταντινούπολις 1]13 ἰανουαρίου 1874.

Ὁ ἐκδότης
ΔΗΜΟΣΘ. Ν. ΣΟΥΒΑΛΖΤΗΣ.

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Χαϊδὰρ-Πασᾶ εἰς Νικομήδειον λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ κοινὸν, ὅτι κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Κουρπὰν-Βαϊρὰμ αἱτινες ἀρχόμεναι τὴν 17)29 λήλουσι τὴν 21)2 φεβρουαρίου, θὰ ὑπάρχωσιν ἁμαξοστοιχίαι, ὡς κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ παρασκευάς. Κατὰ τὰς αὐτὰς ἑορτὰς δίδονται ἐν Χαϊδὰρ-Πασᾷ εἰς Γκεβετζὲ κνὶ Νικομήδειαν καὶ πάλιν εἰσιτήρια ἀναχωρήσεως καὶ ἐπιστροφῆς, ἰσχύοντα καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἑορτῶν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐξαίρετον γλυκὺ ὕδωρ, λαμβανόμενον ἐπὶ τῆς παραλίας ἐν Κουρούτσεσμε, διὰ δύω μεγάλων σωλήνων (μουσλουκίων), οἵτινες δύνανται νὰ γεμίσωσι λίαν ταχέως μίαν ὑδροφόρον λέμβον.

Κατευθυντέον πρὸς τὸν κ. Ἐρνέστον Θαλάσσον, εἰς Γαλατᾶ Μεχμὲτ-Ἀλῆ-πασσᾶ χὰν ἀριθμ. 23.

Διδάσκαλος Γερμανὸς, γνωρίζων ἀρκετὰ καλὰ καὶ τὴν Γαλλικὴν, ἐπιθυμεῖ νὰ παραδίδῃ ἰδιαίτερα μαθήματα εἰς ἑλληνικήν τινα οἰκογένειαν, ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γλώσσῃ, ὡς καὶ μαθήματα στοιχειώδους μουσικῆς.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Νεολόγου».

Εἰδοποιοῦνται οἱ διδάσκαλοι τῶν νηπιαγωγείων ὅτι ἀρτίως ἐξεδόθη Χρηστομάθεια πρὸς χρῆσιν τῶν νηπιαγωγείων κατὰ στίχον γεγραμμένη ὑπὸ Ματθαίου Πανταζῆ, πωλεῖται δὲ ἐντοῖς βιβλιοπωλείοις Γαλατᾶ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὴν τετάρτην, 23 ἰανουαρίου (π. ε.) γενήσεται ἡ ὁριστικὴ μειοδοσία 48,000 ὀκάδων σάπωνος τῶν Χανίων (Κρήτης) ἀναγκαιούντος τῇ ἀποθήκῃ τῶν στρατιωτικῶν προμηθειῶν, ὑποβληθείσης ἤδη τῆς τιμῆς αὐτοῦ εἰς 5 1)2 γρόσια τὴν ὀκάν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν μειοδοσίαν ταύτην προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς Δάρι-Σουρὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν μέχρι τῆς 8ης ὥρας τουρκιστί.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὴν τρίτην, 22 ἰανουαρίου (π. ἐ.) γενήσεται ἡ ὁριστικὴ κατακύρωσις τῆς ὑποσημειουμένης ποσότητος δερμάτων πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐν Βεϊκὸς αὐτοκρατορικοῦ βυρσοδεψείου.

35,000 ἁλατισμένα δέρματα Ἀνατολῆς καὶ Τριπόλεως προσφερθέντα ἤδη πρὸς 15 γρόσια τὴν ὀκάν.

5,000 πράσινα καὶ ἁλατισμένα δέρματα Ῥούμελης καὶ Ὀδησσοῦ προσφερθέντα ἤδη πρὸς γρόσ. 10 1]2 τὴν ὀκάν.

Καὶ τὴν προσεχῆ πέμπτην, 24 ἰανουαρίου γενήσεται ἡ ὁριστικὴ κατακύρωσις 12,000 ἁλατισμένων πρασίνων δερμάτων Ἰνδιῶν καὶ 4000 βοείων δερμάτων ἀποξηραμένων εἰς τὸν ἀέρα καὶ τῶν ὁποίων ἡ μὲν πρώτη ποιότης προσεφέρθη ἤδη πρὸς 13 1]2 γρόσια τὴν ὀκάν, ἡ δὲ δευτέρα πρὸς 32 γρόσια.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετέξωσι εἰς τὰς δύο ταύτας μειοδοσίας προσκαλοῦνται ἵνα παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ Δάρι-Σουρὰ κατὰ τὰς προμνησθείσας ἡμέρας.

Τῇ 24 Ἰανουαρίου 1874

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ
ΑΚΤΗ
μυθιστορία ἑλληνορρωμαϊκὴ
ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ
ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ.
Ἐκδίδοται ὑπὸ
Γ. ΧΑΥΤΙΑΡΙΔΟΥ
μετὰ 30 εἰκονογραφιῶν.

Τῆς τερπνοτάτης ταύτης μυθιστορίας, ἐν ᾗ μέγα πρόσωπον διαθραματίζει ὁ ἐπὶ θηριωδίᾳ διαβόητος Νέρων, ἐξεδόθησαν ἄχρι τοῦδε τὸ Α' καὶ Β' τεῦχος. Συνδρομοὶ δὲ εἰς αὐτὴν γίνονται παρὰ τῷ ἐκδότῃ, ὁδὸς Φερμελετζίδικα Μουσούρου Χὰν, ἀριθ. 13, παρὰ τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπώλαις, τῇ ἐπιστασίᾳ τοῦ «Νεολόγου», καὶ τοῖς ἐπισταταις αὐτοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις.

Ἕκαστον τεῦχος τιμᾶται ἐν μὲν τῷ ἐσωτερικῷ γροσίων 2 1]2 ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ γροσίων 3 ἀπηλλαγμένον ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΛΑΜΠΑΙ.

ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΚΑΡΟΥΑΝΑ
Πρότερον Καρουάνα καὶ Σπάμτα.
(Ἀγγλικὸν κατάστημα)

Ἀρ. 6, ὁδὸς Βοεβόδα, ἐν Γαλατᾷ, κάτωθεν τοῦ ἀρχαίου Χρηματιστηρίου.

Ὁ κ. Ἐδμόνδος Καρουάνα λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς πολυαριθμους αὐτοῦ φίλους, Ἄγγλους καὶ ξένους διὰ τὴν γενναίαν ὑποστήριξιν, ἣν δὲν ἔπαυσαν παρέχοντες αὐτῷ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤνοιξε τὸ καταστημά του, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα ποικίλα καὶ πρώτης ποιότητος. Περιπλέον δ' ἔλαβεν ἐπ' ἐσχάτων διάφορα ἀντικείμενα ἐξ ἀργύρου καὶ ἐπαργύρου, τῶν καλλιτέρων ἀγγλικῶν ἐργοστασίων, μύρα, ἰατρικὰ, τὰ πρὸς γραφὴν, χειρόκτια, θερινοὺς πίλους, ὑποδήματα, μαχαίρια, παντοειδῆ οἰκιακὰ σιδηρᾶ σκεύη, οἴνους ἐντὸς φιαλῶν μέχρις 25 ἐτῶν, πνευματώδη ποτὰ, ζῦθον, βούτυρον, χοιρομέρια, τυρὸν κτλ. Τέϊον ἐκλεκτὸν ἐσχάτως ἀποσταλὲν ἐκ Κίνας καὶ Ῥωσσίας, Πετρέλαιον καλλίστης ποιότητος μὴ καπνίζον καὶ οὐδεμίαν διαδίδον ὀσμὴν, καὶ λυχνίας (λάμπας).

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΝΙΩΡ

Πρό τινος ἤδη χρόνου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Σκαρίμβα ἡ λαμπροτάτη αὕτη μυθιστορία τοῦ εὐφαντάστου γάλλου συγγραφέως Ernest Capendu.

Ἡ ὡραία αὕτη καὶ ἐπαγωγὸς συγγραφὴ διαιρουμένη εἰς τρία μέρη, ἤτοι «Τὸ μέγαρον τοῦ Νιὼρ» ὁ «Βασιλεὺς τῶν ναυτῶν» καὶ ὁ «Τυμπανιστὴς» διακρίνεται διὰ τὰς δραματικωτάτας ἐν αὐτῇ καὶ περιπετειώδεις σκηνὰς ὡς καὶ διὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διασκεδαστικώτατον ἀνάγνωσμα εἰς πάντα φιλαναγνώστην.

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Γ. Σεϊτανίδῃ ὡς καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Νεολόγου», πωλουμένη εἰς συγκαταβατικὴν τιμήν· ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φρ. Α. Σαρίκα· ἐν Καΐρῳ παρὰ τῷ κ. Ἐπ. Ἀμαράντῳ· ἐν Χίῳ παρὰ τῷ κ. Μ. Ν. Πουλάκῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ κ. Ι. Τζαγκαροσιάνῳ.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΣΙΡΚΕΤ-Ι-ΧΑΙΡΙΕ.

Ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 29 δεκεμβρίου.

Ταξείδια καθημερινά.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ ΕΙΣ ΓΕΦΥΡΑΝ.
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΧΘΗ
(συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς ἀσιατικῆς).

Ὥρ. Α.			Ἀριθ. ἀτμοπλ.
2	—	Ἀπὸ Γενιμαχαλὲ, Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσάρ. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	4
2	15	Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Βογιατζίκιοϊ, Ρ. Ἰσαρ. Βεβέκιον, Ἀρναούτ.	34
3	—	Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρν. Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Στένια, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσὰρ, Βεβέκιον.	25
3	45	Ρ. καὶ Α. Καβάκια. Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ.Ἰσὰρ. Βεβέκιον, Ὀρτάκιοϊ.	18
5	—	Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βεηκὸζ, Στένια, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰσὰρ, Βεβέκ, Ἀρναούτ. Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	32
6	15	Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Βογιατζίκιοϊ, Ρ.Ἰσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοϊ, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	2
7	—	Γενιμαχαλὲ, Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βέηκοζ, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Κάνλιδζα, Ρ. Ἰσσὰο. Κανδιλλὶ, Ἀρναούτκιοϊ, Βεηλέρβεη, Ὀρτάκιοϊ, Κουσγουνδζοὺκ. Βεσικτὰς, Σκούταρι.	3
8	45	Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Βεηκὸζ, Νεοχώριον, Βογιατζίκιοϊ, Ρ. Ἰσσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούκιοϊ, Ὀρτάκιοι, Βεσικτὰς, Καβατάς.	23
10	—	Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον. Ἐμιργιὰν, Ρ.Ἰσσὰρ, Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	23

Γραμμὴ Ἀρναούτκιοϊ.

2	30	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	5
3	—	Ἀρναούτ. Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτὰς, Καβατάς.	2
3	30	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς.	6
4	—	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτὰς, Καβατάς.	23
4	30	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε Ὀρτάκιοϊ, Βεσικτάς. (Τὰς παρασκευὰς εἰς τὰς ὥρας 4 3/4 προσεγγίζον καὶ εἰς Κουσγουντζούκιον).	4
5	20	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Κουσγουτζ. Βεσικτὰς, Καβατάς. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	6
8	—	Ἀρναούτκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοϊ, Κουσγουντζ. Βεσικτὰς, Καβατάς.	20
11	15	Ἀρναούτκιοϊ, κατ' εὐθεῖαν εἰς γεφυραν.	5

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ.

2	30	Βεηκὸς, Πασσᾶ Βαξὲ, Κάνλιτζα, Α. Ἰσσὰρ, Κανδυλὶ, Βανίκιοϊ, Τζεγκελκιοϊ. Βεηλέρβεη, Κουσγουντζούκ.	21
2	30	Βανίκιοϊ, Τζεγκέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντσοὺκ, Καβατάς.	3
4	—	Βανίκιοϊ, Τζεγκέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντζούκ.	29
4	15	Βουγιούκδερε, Βεηκὸς, Π.Βαξὲ, Κάνλιτζα, Α. Ἰσσὰρ, Κανδυλὶ, Βανίκιοϊ, Τζεγκέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντ.	20
10	30	Ἀρναούτκιοϊ, Τζεγκέλκιοϊ, Βεηλέρβεη, Κουσγουντζούκ.	6

ΑΠΟΠΛΟΙ ΕΚ ΓΕΦΥΡΑΣ.
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΧΘΗ
(συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς ἀσιατικῆς).

3	30	Καβατὰς, Σκούταρι, Βεσικτὰς, Κουσγουντζοὺκ, Ὀρτάκιοϊ, Βεηλέρβεη, Ἀρναούτκιοϊ, Κανδυλλὶ, Ρ. Ἰσσὰρ, Κάνλιτζα, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Βεηκὸς, Θεραπεῖα, Βουγιοὺκ Δερὲ, Γενιμαχαλ.	3
4	15	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρνοούτκιοϊ, Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Βεηκὸς, Θεραπεῖα, Βουγιοὺκ Δερὲ, Γενιμαχαλ.	2
6	—	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ, Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺκ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου.	25
6	30	Καβατὰς, Σκούταρι, Βεσικτὰς, Κουσγουντζοὺκ, Ὀρτάκιοϊ, Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοϊ.	5
8	—	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺκ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου.	23
9	45	Ρ.Ἰσὰρ, Βογιατζίκιοι, Νεοχώριον, Βεηκὸζ, Θεραπεῖα, Βουγιοὺκ Δερὲ, Γενιμαχαλὲ. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	4
10	15	Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ, Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺκ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου, Ρ. καὶ Α. Καβάκια.	18
10	45	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Βεβέκιον, Ρ.Ἰσὰρ, Ἐμιργιὰν, Στένη, Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιοὺκ Δερὲ, Μεζάρμπουρνου.	34
11	15	Νεοχώριον, Θεραπεῖα, Βουγιούκδερε, Μεζάρπουρου, Γενιμαχαλέ.	25
11	30	Βεβέκιον, Ρ. Ἰσσὰρ, Βογιατζίκιοϊ, Ἐμιργιὰν, Στένια, Βεηκός.	21

Γραμμὴ Ἀρναούτκιοϊ.

3	45	Καθ' εὐθεῖαν εἰς Ἀρναούτκιοϊ.	4
9	45	Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουτσεσμε, Ἀρναούτκιοϊ,	6
10	30	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοϊ.	5
11	—	Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ. Ἀρναούτκιοϊ. (ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	29
11	25	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτστεσμε, Ἀρναούτκιοϊ.(τὰς παρασκ.ὥρ.11 1]4)	3
11	45	Ὀρτάκιοϊ. Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτ.	23
11	45	Βεσικτὰς, Κουσγουντζοὺκ, Ἀρναούτ.	2
12	—	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ.	5

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ.

4	30	Κουσγουντζ. Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	6
9	15	Βεσικτὰς, Κουσγουντ. Ὀρτάκιοι, Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκ. Βανίκιοϊ καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν γέφυραν προσεγ. εἰς Ὀρτάκιοϊ.	21
10	15	Κουσκουντζοὺκ, Βεηλέρβεη, Τσεγκέλκιοϊ. Βανίκιοϊ, Κανδυλὺ, Α.Ἰσσὰρ, Κάνλιδζα Π.Βαξὲ, Βέηκος, Βουγιούκδ. (Τὰς παρασκευὰς εἰς τὰς ὥρας 10).	20
11	—	Κουσγουντζοὺκ, Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Α. Ἰσσὰρ, Κάνλιτζα. Πασᾶ Βαξὲ, Βεηκός.	32
11	30	Καβατὰς, Κουσγουτζοὺκ, Βεηλέβεη, Τζεγκέλ-κιοϊ, Βανίκιοϊ.	6

Σημ. Κατὰ πᾶσαν παρασκευὴν ἐν ἔκτακτον ἀτμόπλοιον θέλει ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς γεφύρας εἰς τὰς ὥρας 4 1]2 διὰ Βέηκοζ προσεγγίζον εἰς Σκούταρι, Κουσγουντζούκιον, Βεηλέρβεη, Τσεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Κανδιλλὺ, Α.Ἰσσὰρ, Κάνλιτζα. Πασᾶ Βαξὲ, μετ' ἐπιστροφῆς εἰς τὰς ὥρ. 9 ἀπὸ Βέηκοζ προσεγγίζον εἰς τὰς ἰδίας ἀποβάθρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΣΚΟΥΤΑΡΙ.

Ταξείδια καθημερινά.

Ἀπὸ Σκούταρι εἰς γέφυραν.

Ὥρ. Λ. 2 30 κατ' εὐθεῖαν.—3—3 30—4—4 20—4 50—5 20—5 50—6 20—6 50—7 30—8 10—8 45 προσεγγίζον εἰς Βεσικτὰς,—9 10 κατ' εὐθεῖαν—9 40—10—10 30—10 40—11—11 25—11 40—12.

Ἀπὸ Γεφύρας εἰς Σκούταρι.

Ὥρ. Λ. 2 45 κατ' εὐθεῖαν.—3 10—3 40—4—4 30—5—5 30—6 προσεγγίζ. εἰς Βεσικτὰς,—6 30 κατ' εὐθεῖαν.—7—8—8 30—9—9 30—10—10 20—10 40—11—11 15—11 30—11 50—12 5.

Ταξείδια παρασκευῶν καὶ κυριακῶν.

Ἀπὸ Σκούταρι εἰς γέφυραν.

Ὥρ. Λ. 2 45 κατ' εὐθεῖαν.—3 15—3 45—4 15—5—5 30—6 15—7—8—8 40—προσεγ. εἰς Βεσικτάς.—9 30 κατ' εὐθεῖαν.—10—10 30—11—11 30—12.

Ἀπὸ γεφύρας εἰς Σκούταρι.

Ὥρ. Λ. 2 45 κατ' εὐθεῖαν.—3 15—3 45—4 15—5—5 30—6 15 προσεγγ. εἰς Βεσικτάς.—7 κατ' εὐθεῖαν.—8—8 45—9 30—10—10 30—11 5—11 30—12 5.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς τοῦ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ θέλουσι κάμνει τὰ ἑπόμενα ταξείδια (ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).

4	15	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ.	5
5	30	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν).	29
11	15	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ.	2
3	45	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ.	5
5	—	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλατζάκ.	29
11	—	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλατζάκ.	2

Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία τῆς δι' ἀτμοπλοίων μετακομιδῆς ὀχημάτων, ἵππων, καὶ ἑτέρων τετραπόδων μεταξὺ Κων]πόλεως (Σιρκεδζὶ Ἰσκελεσὶ) Σκουταρι καὶ Καβατάς.

Ἀπὸ Σκούταρι εἰς Σιρκετζὶ Ἰσκελεσί. Ὥρ. Λ.	Ἀπὸ Σιρκετζὶ Ἰσκελεσὶ εἰς Σκούταρι. Ὥρ. Λ.
4 30 προσ. Καβατάς.	5 15 προσ. Καβατάς
6 — κατ' εὐθεῖαν.	6 30 κατ' εὐθεῖαν.
10 15 »	11 — »
11 30 προσ. Καβατά